

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2002

IV. volební období

68

Vládní návrh

na vydání

zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

ZÁKON

ze dne 2003,

kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna veterinárního zákona

Čl. I

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb. a zákona č. 76/2002 Sb., se mění takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

Tento zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství požadavky veterinární péče (dále jen „veterinární požadavky“) na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i odborné veterinární činnosti a jejich výkon.“.

2. V § 2 písm. f) se za slovo „zvláštními“ vkládá slovo „právními“.

3. V § 3 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 3 až 6 zní:

„(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,
- b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen „vnímavá zvířata“), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a včely,

- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- e) svodem zvířat soustředění zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, výkonnostní zkoušky a chovatelské soutěže,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny zásilky zvířat určených k odeslání,
- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen „podezřelá zvířata“), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nálezů zvířat,
- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, na němž jsou shromážděna zvířata, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,
- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkce, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy³⁾,
- p) krmivové produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivovými krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁴⁾,
- s) doplňkovými látkami látky používané ve výživě zvířat za účelem příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo živočišných produktů, uspokojení požadavků výživy zvířat, zlepšení živočišné produkce, zejména ovlivněním stravitelnosti krmiv, doplnění potřeby živin zvířat nebo zajištění specifických potřeb výživy zvířat v určitém období a zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat nebo ovlivňující životní prostředí zvířat,
- t) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny k přímému použití pro zvířata nebo přicházejí do styku se zvířaty, nemají charakter léčivých přípravků⁵⁾, nepodléhají registraci podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ a nejsou krmivové, zejména přípravky diagnostické, dezinfekční, dezinsekční, dezodorační, dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické,
- u) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci

spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena,

- v) ochrannou lhůtou doba od skončení podávání léčivého přípravku, po kterou jím může být nepříznivě ovlivněna zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- x) nutnou porážkou porážka nemocného, z onemocnění podezřelého nebo poraněného jatečného zvířete na jatkách nebo i mimo jatky, odůvodňuje-li to stav zvířete, za podmínek určených veterinárním lékařem,
- y) utracením usmrcení zvířete bez vykvrvení, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- z) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,
- aa) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, náradí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,
- bb) konfiskáty (odpady) živočišného původu těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen „kadávery“), jakož i živočišné produkty, které jsou nepoživatelné, popřípadě vyloučené z použití k obvyklému účelu podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů k němu nebo podle rozhodnutí orgánu veterinární správy a určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování,
- cc) vysokorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které mohou představovat vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
- dd) specifikovaným rizikovým materiálem vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které jsou nebezpečné z hlediska přenosu transmisivní spongiformní encefalopatie,
- ee) nízkorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které nepředstavují vážné nebezpečí šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- ff) uváděním do oběhu držení, skladování, přeprava, předkládání, vystavování a nabízení za účelem prodeje, prodej, jakož i jakýkoli jiný způsob nabízení a poskytování ke spotřebě,
- gg) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner, používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- hh) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,
- ii) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- jj) registrací zapsání do seznamu,
- kk) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy,
- ll) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař, vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
- mm) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro určité hospodářství, pro shromažďovací středisko nebo pro určitou činnost.

3) Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb.

4) Zákon č. 91/1996 Sb.

5) Zákon č. 79/1997 Sb.

6) Zákon č. 246/1992 Sb.“.

4. V § 3 odst. 2 se slovo „vajíčka“ nahrazuje slovy „vaječné buňky“.

5. V § 3 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 7 zní:

„(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře⁷⁾.“

7) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti.“.

392L0045

6. V § 3 se doplňují odstavce 4 a 5, které včetně poznámky pod čarou č. 7a znějí:

„(4) Kde se v právních předpisech Evropských společenství mluví o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj^{7a)}.“

364L0432

(5) Na nakládání s konfiskáty (odpady) živočišného původu se nevztahuje zákon o odpadech.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávních celků a o změně ústavního zákona České republiky č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.“.

7. V § 4 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova „a předcházet poškození jejich zdraví“.

8. V § 4 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixaci zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,“.

9. V § 4 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen se souhlasem veterinárního lékaře a podle jeho pokynů,“.

10. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova „od 3 měsíců“ zrušují a na konci textu se doplňují slova „uchovávat doklad o tomto očkování po dobu nejméně 1 roku a na požádání jej předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,“.

11. V § 4 odst. 1 písm. g) se za slovo „neprodleně“ vkládají slova „a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou“ a na konci textu se slovo „vzteklinou“ nahrazuje slovy „touto nákazou.“.

12. V § 4 odst. 3 se slova „okresní nebo městskou veterinární správu (dále jen „okresní veterinární správa“)" nahrazují slovy „krajskou veterinární správu nebo Městskou veterinární správu v Praze (dále jen „krajská veterinární správa“)"

13. § 5 včetně poznámek pod čarou č. 9a, 10 a 11 zní:

„§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemnitby, předkládat výsledky těchto vyšetření, zkoušek a úkonů krajské veterinární správě ve lhůtách jí stanovených, uchovávat tyto výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4,

364L0432

b) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení pravidelné čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, nářadí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{9a)}, dodržovat návod k jejich použití a zacházet s konfiskáty živočišného původu způsobem stanoveným tímto zákonem,

390L0667

c) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nakažám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,

d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,

e) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče⁵⁾, veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen „plán sledování některých látek a jejich reziduí“), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

396L0022, 396L0023

f) plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁸⁾ k označování a evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, předávat záznamy stanovené těmito právními předpisy osobě pověřené vedením ústřední evidence, na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor a umožnit přístup k nim také soukromému veterinárnímu lékaři, který vystavuje potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen „zdravotní potvrzení“),

g) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře.

(2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

- a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti,
- b) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,
- c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka.

9a) Zákon č. 79/1997 Sb.

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 86/2002 Sb. a zákona č. 120/2002 Sb.

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 185/2001 Sb.

10) § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

11) Zákon č. 258/2000 Sb.

Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat. “.

14. § 6 včetně poznámek pod čarou č. 12, 13 a 13a zní:

„§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si

- a) veterinární osvědčení, jehož součástí je zdravotní potvrzení vydané soukromým veterinárním lékařem, jde-li o přemístění mimo územní obvod kraje^{7a) 12)}
 1. hospodářského zvířete do jiného hospodářství,
 2. odchyceného volně žijícího zvířete určeného k dalšímu chovu,
 3. ryb k zarybňování rybářských revírů, jež jsou součástí ochranného pásma chovu lososovitých ryb,
 4. pokusného zvířete¹³⁾,

5. zvířete účastnícího se svodu zvířat,

6. zvířete zoologické zahrady,

b) zdravotní potvrzení k přemístění zvířete na jatky. Byly-li tomuto zvířeti podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, jejichž působením mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, musí zdravotní potvrzení obsahovat též údaje o tom, které doplňkové látky nebo léčivé přípravky byly zvířeti podány a že uplynuly ochranné lhůty.

(2) Jde-li o přemístění včel, spermatu, vaječných buněk a embryí, není součástí veterinárního osvědčení zdravotní potvrzení.

(3) Jde-li o přemístění koní, může být veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení nahrazeno průkazem koně^{13a)}, pokud průkaz koně obsahuje údaje o době, po kterou může být na základě posledních údajů o nálezové situaci v místě původu, popřípadě v okrese používán místo zdravotního potvrzení, popřípadě veterinárního osvědčení.

(4) Zdravotní potvrzení v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) vydá schválený veterinární lékař pro tuto činnost. Ten, kdo vydal veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(5) Veterinární osvědčení se nevyžaduje k přemístění

a) drůbeže, selat mladších 3 měsíců, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, králíků a ryb s výjimkou uvedenou v odstavci 1 písm. a) bodě 3, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná¹³⁾,

b) psů a koček, pokud jsou tato zvířata provázena očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že zvíře bylo v době od 30 dnů do 1 roku před přemístěním očkováno proti vzteklině,

c) korýšů, měkkýšů, žab, ptáků, plazů, drobných savců a členovců vyjma včel, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná¹³⁾,

d) prasat určených pro domácí porážku.

(6) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. a) bodů 1, 2, 3 a 6 uvědomí krajská veterinární správa místa původu zvířete krajskou veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemístěno. Pokud tato krajská veterinární správa o to požádá, předloží jí chovatel, do jehož hospodářství bylo zvíře přemístěno, veterinární osvědčení.

(7) Jde-li o přemístění zvířete do stáda, v němž je lepší nálezová situace než v původním stádě, umístí chovatel podle pokynů krajské veterinární správy přemístěné zvíře před jeho zařazením do stáda do izolace; to neplatí pro včely. Dobu izolace stanoví krajská veterinární správa, která může chovateli také uložit, aby před opětovným zařazením do stáda umístil do izolace zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a náležitosti žádosti o vydání zdravotního potvrzení, náležitosti, dobu platnosti, způsob a postup vydávání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení podle odstavců 1 až 7 a stanoví příslušné lhůty pro podání těchto žádostí a pro vydání osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení,

b) podrobnosti vydávání veterinárního osvědčení k přemístění včelích matek, laboratorních zvířat a zvířat cirkusů,

c) podrobnosti umístění a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v izolaci a v průběhu izolace,

d) podrobnosti zřizování ochranných pásem chovů lososovitých ryb,

e) zmírňující výjimky pro přemísťování zvířat, které mohou orgány veterinární správy podle kritérií práva Evropských společenství v určitých případech povolit (například dočasná pastva, využití zvířat pro sportovní a kulturní účely).

12) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb. a zákona č. 320/2001 Sb.

13) § 3 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb.

13a) § 28 vyhlášky č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel.“.

15. V § 7 odst. 1 se za slovo „nakládání“ vkládají čárka a slovo „překládání“, za slovo „nakládána“ se doplňuje čárka a vkládá slovo „překládána“ a za slovo „musí“ se vkládají slova „odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a “.

16. V § 7 odstavec 3 zní:

„(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje zvířata, je povinen

a) být registrován podle zvláštních právních předpisů⁶⁾,

b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.“.

17. V § 8 odst. 2 se na konci věty první slova „anebo na nutnou porážku“ zrušují.

18. V § 8 odst. 3 se za slovo „nakládání,“ vkládá slovo „překládání,“.

19. V § 8 odst. 5, § 18 odst. 5, § 20 odst. 8, § 23 odst. 4, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 51 odst. 4, § 59 odst. 5 a § 64 odst. 5 se za slovo „prováděcí“ vkládá slovo „právní“.

20. V § 9 odst. 1 se za slovo „pod“ vkládá slovo „státním“.

21. § 9 odstavec 2 zní :

„(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat. Před podáním této žádosti je povinen vyžádat si od příslušného orgánu veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a je povinen zajistit jejich dodržování.“.

22. Za § 9 se vkládají nové § 9a a 9b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být

1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,

2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,
3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením, vztahujícím se na zvířata daného druhu,
- b) přijímat pouze zvířata, která jsou správně označena a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem,
- c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,
- d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,
- e) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot a prasata, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen „obchodník“),

a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která

1. jsou správně označena a evidována, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po

příchodu

na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou porážena odděleně,

- b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,
- d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).“.

23. Nadpis oddílu 3 zní: „Nákazy a jejich zdolávání“.

24. § 10 zní:

„§ 10

(1) Orgány veterinární správy

- a) získávají, shromažďují a vyhodnocují poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- b) přijímají odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonávají dohled nad dodržováním zákazu preventivního očkování proti některým nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkovaná zvířata podrobována.

(2) Výskyt nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu musí být hlášen Evropské komisi (dále jen „Komise“) a členským státům Evropské unie (dále jen „členský stát“). Nákazy, které jsou považovány za nebezpečné, jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti, způsob a lhůty ohlašování nákaz uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
- b) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které podléhají hlášení v rámci soustavy orgánů veterinární správy,
- c) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají pohotovostní plány,
- d) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají, popřípadě mohou vypracovávat programy ozdravování zvířat,
- e) jak se postupuje při uznávání stád, hospodářství, okresů, krajů nebo státu za prosté nákaz a v souvislosti s tím i při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních,

popřípadě zdravotních záruk (dále jen „zvláštní veterinární záruky“), uplatňovaných v souladu s právem Evropských společenství při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty,

- f) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována,
- g) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu.“.

25. V § 11 odst. 1 se za slovem „nákazy“ zrušuje čárka a vkládají se slova „nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,“.

26. § 11 odstavec 2 zní:

„(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile se o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka dozví úřední veterinární lékař nebo soukromý veterinární lékař.“.

27. V § 12 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „podezřelá zvířata“ nahrazují slovy „zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu“.

28. V § 13 odst. 1 se za slova „úkolů,“ vkládají slova: „učiní neprodleně opatření k potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření. Zejména“.

29. V § 13 odst. 1 písm. b) se za slovem „nákazy,“ zrušují slova „(dále jen „ochranná a zdolávací opatření“), za slovem zvířat se zrušuje tečka a doplňují se slova „v rámci hospodářství i mimo toto hospodářství, oddělené držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu od zvířat podezřelých a zákaz přemístování zvířat vnímavých na příslušnou nákazu do tohoto hospodářství, jakož i pravidla nakládání se živočišnými produkty a konfiskáty živočišného původu, pohybu osob a vozidel v hospodářství,“; věta druhá se zrušuje.

30. V § 13 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) nařídí použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství, a vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu, rovněž poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,“.

31. V § 13 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) zajistí, aby byl v hospodářství pořízen soupis zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, jakož i zvířat uhynulých, utracených, nutně poražených, nemocných a podezřelých, a aby bylo provedeno epizootologické šetření za účelem zjištění možného zdroje nákazy a doby jejího výskytu v hospodářství, jakož i přítomnosti a rozmístění jejích původců a přenašečů v hospodářství,“.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

32. V § 13 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavci 1 a poskytnout k jejich provedení nezbytnou součinnost a pomoc.“.

33. V § 15 odstavec 1 zní:

„(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdoání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen „ochranná a zdoávací opatření“), zejména vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení, utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu, neškodné odstranění, popřípadě zpracování konfiskátů živočišného původu, čištění a dezinfekci prostorů, v nichž jsou chována zvířata nemocná i zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu, zřízení ochranného pásma a pásma dozoru.“.

34. V § 16 odstavec 1 zní:

„(1) Ochranná a zdoávací opatření mohou být v nezbytném rozsahu rozšířena také na další hospodářství, jehož poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž se vyskytla nebezpečná nákaza, odůvodňují podezření z jejího výskytu i v tomto hospodářství.“.

35. V § 17 odstavec 1 zní:

„(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdoávací opatření, prohlásí nebezpečnou nákazu za zdoanou,

- a) jestliže v ohnisku nákazy již nejsou žádná zvířata nemocná nebo podezřelá a ve stanovené pozorovací době nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z ní,
- b) a bylo-li nařízeno také závěrečné čištění, dezinfekce, dezinsekce, popřípadě deratizace, jestliže byla tato opatření podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře v ohnisku nákazy provedena způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdoána.“.

36. V § 17 se odstavec 4 zrušuje.

37. Za § 17 se vkládají nové § 17a a 17b, které včetně nadpisu znějí:

§ 17a

Sít' epizootologického sledování

(1) Státní veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu sít' epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen „sít' sledování“), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nákazové situace.

(2) Sít' sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen „státní veterinární ústavy“) a laboratoře uvedené v § 52 odst. 4,
- d) orgány veterinární správy, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence⁸⁾ a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen „počítačová databáze“).

(3) Státní veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě

sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nákaz a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,
- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze země, která není členským státem (dále jen „třetí země“), hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,
- c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možností jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.“.

38. V § 18 odst. 1 se za slovo „nezávadnost,“ vkládají slova „musí být stanoveným způsobem označeny“.

39. V § 18 odstavce 3 zní:

„(3) Zdravotně nezávadné potraviny živočišného původu se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepoživatelné.“.

40. V § 18 odstavce 5 zní:

„(5) Prováděcí právní předpis stanoví,

- a) které živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné a které potraviny živočišného původu jsou požitelné nebo nepoživatelné,
- b) způsob úpravy, zpracovávání a používání potravin požitelných po zvláštní úpravě nebo po dalším zpracování, jakož i živočišné produkty a konfiskáty živočišného původu určené ke krmení zvířat.“.

41. V § 19 zní:

„§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat jen doplňkové látky a léčivé přípravky povolené zvláštními právními předpisy^{4),5)}.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty. Nebyla-li tato lhůta výrobcem v označení doplňkové látky nebo léčivého přípravku zanechávajícího nežádoucí rezidua v živočišných produktech uvedena, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

- a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,
- b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,
- c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) případy, v nichž lze zvířatům podávat látky a přípravky uvedené v odstavci 3,
- b) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,
- c) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.“.

42. V § 20 odst. 1 se za slovo „lidí“ vkládají slova „nebo ke krmení zvířat“, za slovem „posouzení“ se čárka zrušuje a slova „popřípadě označení těchto produktů a“ se nahrazují slovy „a označení těchto produktů stanoveným způsobem, a to“.

43. V § 20 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 16 zní:

„(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrčené dovoleným způsobem^{6) 7)}. Musí být v souladu se zvláštními právními předpisy řádně označena způsobem umožňujícím její identifikaci¹⁶⁾ a provázena veterinárním osvědčením.“

16) Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.“.

44. V § 20 odst. 4 se na konci písmene b) nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva.“.

45. V § 20 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu a med od vlastních včelstev může chovatel prodávat ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti.“.

Dosavadní odstavce 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 6, 7 a 8.

46. V § 20 odst. 6 se na konci věty první nahrazuje tečka čárkou a doplňují se slova „na něž jsou tato zvířata vnímavá.“.

47. V § 20 odst. 7 se číslice „5“ nahrazuje číslicí „6“.

48. V § 21 odst. 2 se za slovo „kříženců“ vkládají slova „a jelenovitých z farmového chovu“.

49. V § 21 odstavec 3 zní:

„(3) Krajská veterinární správa může v jednotlivém případě povolit porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, pokud zvěř nemůže být přepravena na jatky z důvodu nebezpečí pro osoby, které ji přepravují, anebo z důvodu ochrany zdraví a pohody zvěře, a pokud jsou na farmě vytvořeny podmínky pro veterinární vyšetření a porážení zvěře a pro

ošetření jejího masa. Poražení zvířete zastřelením může krajská veterinární správa povolit jen v jednotlivém, zvláště odůvodněném případě.“.

50. V § 21 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Svalovina zvířat vnímavých na trichinelózu musí být vyšetřena na přítomnost svalovce (trichinell).“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

51. V 21 odst. 7 písm. b) se slova „kdo provádí“ nahrazují slovy „veterinární požadavky na porážení zvířete ve farmovém chovu na farmě, na ošetření a“.

52. Nadpis oddílu 2 zní: „Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty“.

53. V § 22 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, zahájit a provozovat podnikatelskou činnost až po tomto schválení a oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti. Krajská veterinární správa schválí a registruje podnik, závod nebo jiné zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, pokud odpovídá stanoveným veterinárním a hygienickým požadavkům a technickým podmínkám. Jestliže zjistí, že tyto požadavky nebo podmínky nejsou dodržovány, je oprávněna schválení pozastavit, anebo odejmout,“.

54. V § 22 odst. 1 písm. b) bodě 2 se na začátek vkládají slova „zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, soubor opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu, systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen „provozní a sanitační řád“) a v souladu s nimi“ a na konci se doplňují slova „používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů^{9a)} a dodržovat návod k jejich použití,“.

55. V § 22 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) opatřovat potraviny živočišného původu označením zdravotní nezávadnosti,“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

56. V § 22 odst. 1 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 17a zní:

„e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, včetně odběru vzorků a jejich laboratorního vyšetření, vést záznamy o jejich výsledcích, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, není-li zvláštním právním předpisem stanoveno jinak, na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor, jakož i poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetření osvědčení o akreditaci^{17a)},“.

17a) Zákon č. 22/1997 Sb.“.

57. V § 22 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) vytvářet podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů, potřebných ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování provozního a sanitačního řádu a poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny.“.

58. V § 22 odstavec 2 zní:

„(2) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení a registraci podle odstavce 1 písm. a),
- b) veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování zdravotní nezávadnosti těchto živočišných produktů,
- c) pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty a náležitosti provozního a sanačního řádu,
- d) podrobnosti provádění kontroly hygienických podmínek osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, včetně způsobu a rozsahu provádění kontroly zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a kontroly dodržování provozního a sanitačního řádu orgány veterinárního dozoru.“.

59. V § 23 odst. 1 písmeno b) zní :

- „b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,
1. která jsou označena podle zvláštních právních předpisů⁸⁾ a provázena správně a úplně vyplněným zdravotním potvrzením,
 2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,
 3. jimž byly podány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,“.

60. V § 23 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní :

„c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do rozhodnutí o jejich použitelnosti, popřípadě použitelnosti,“.

Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

61. V § 23 odst. 1 písm. d) se slovo „trvalý“ nahrazuje slovem „soustavný“.

62. V § 23 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán opatření pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.“.

63. V § 23 odst. 2 se na začátek vkládá nová věta, která zní: „Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře.“.

64. V § 23 odstavec 3 zní:

„(3) Zakazuje se porážení jatečných zvířat pro účely výživy lidí, jestliže bylo prohlídkou před porážením zjištěno, že jatečná zvířata

- a) jsou nemocná nebezpečnou nákazou nebo některou nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, anebo jsou podezřelá z takové nákazy nebo nemoci,
- b) vykazují příznaky onemocnění nebo poruchy celkového zdravotního stavu, které by mohly způsobit nevhodnost jejich masa pro výživu lidí,
- c) vykazují příznaky svědčící o tom, že jim byly podány farmakologicky aktivní nebo jiné látky, které by mohly způsobit škodlivost jejich masa pro zdraví lidí,
- d) jsou unavená, rozrušená, poraněná nebo v agónii.“.

65. V § 23 odst. 4 se na konci písmena b) doplňují slova: „konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách“.

66. V § 24 odstavec 2 zní:

„(2) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienické požadavky a technické podmínky uspořádání a vybavení provozů, v nichž se zachází se živočišnými produkty,
- b) kritéria pro stanovování provozů s malou kapacitou, včetně kritérií, podle nichž mohou orgány veterinární správy v souladu s právem Evropských společenství povolit zmírnění požadavků na jejich uspořádání a vybavení.“.

67. V § 25 odst. 1 se slova „ , , zvěřina musí být patřičně označena způsobem umožňujícím identifikaci každého kusu a doprovázena veterinárním osvědčením“ zrušují a před slovo „prováděcí“ se vkládá středník.

68. V § 25 odstavec 2 zní:

„(2) Osoba, která provozuje sezónní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁶⁾; je-li součástí provozování sezónního prodeje živých ryb rovněž zabíjení, kuchání nebo jiná úprava těchto ryb, je povinna požádat krajskou veterinární správu o stanovení podrobných veterinárních podmínek pro výkon těchto činností.“.

69. V § 26 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

70. V § 26 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,
- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

71. V § 27 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) zvěřiny z místa veterinárního vyšetření s výjimkou zvěřiny pro osobní spotřebu lovce nebo zvěřiny dělené a stanoveným způsobem balené a označené,“.

72. V § 27 odst. 1 písm. c) se slovo „zamražení“ nahrazuje slovem „zmrazení“.

73. V § 27 odst. 3 se slova „v místě určení“ nahrazují slovy „v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány“.

74. V § 27 odst. 4 písmeno b) zní :

„b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

75. Hlava IV včetně nadpisu zní:

„HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Z České republiky lze odesílat do členských států pouze

a) zvířata, která

1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštních právních předpisů⁸⁾, jež nepodléhá omezujícím či zakazujícím veterinárním opatřením, vztahujícím se na zvířata daného druhu, a jež je pod státním veterinárním dozorem,
2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární podmínky, popřípadě i zvláštní veterinární záruky,
3. jsou označena stanoveným způsobem a provázena veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,

b) živočišné produkty, které

1. byly získány, kontrolovány, označeny a etiketovány v souladu s požadavky stanovenými na výrobu těchto produktů a na jejich uvádění do oběhu,

2. jsou zdravotně nezávadné, provázené veterinárním osvědčením, jsou označena stanoveným způsobem a provázena veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem.

(2) Nemohou být takto odesílána zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a vzdělávacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen „místo určení“). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy (dále jen „obchodování“), jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení, a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu, včetně soustavné vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, skladování a přepravy.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou,

- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),
- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nálezových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,
- b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesilatel, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním (obchodním) dokladu, musí být odesilatel nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) hlásit krajské veterinární správě předpokládaný příchod zvířat nejméně 24 hodin předem, příchod živočišných produktů způsobem a v rozsahu odpovídajícím potřebám jejich veterinární kontroly při příchodu na místo určení,
- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesilatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat.

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen „kontrolované zboží“) mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště, anebo do karanténního střediska, vyžaduje-li to jejich zdravotní stav.

(2) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky, anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky. Ministerstvo zveřejní ve Věstníku Ministerstva zemědělství, ve kterých místech jsou pohraniční veterinární stanice a které krajské veterinární správy jsou součástí.

(3) Kontrolované zboží s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů musí být provázeno prvopisy platných veterinárních osvědčení, vystavených úředním veterinárním lékařem třetí země, popřípadě jiných požadovaných průvodních dokladů, které zůstávají na pohraniční veterinární stanici. Na této stanici je podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen „dovozní podmínky“). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen „orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu“).

(4) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů ke kontrole, osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku. V případě dovozu krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, provázených stanovenými průvodními doklady, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu průvodních dokladů a totožnosti kontrolovaného

zboží a namátkový odběr vzorků, které následně předají určenému orgánu odborného dozoru podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(5) Celní orgány, k nimž je pohraniční veterinární stanice místně příslušná, nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu¹⁸⁾, pokud jim nebyl předložen doklad o tom, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly zaplaceny poplatky za její provedení, popřípadě i záloha na úhradu výdajů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(6) Dovozce nebo jeho zástupce je povinen

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příjezdu,
2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to prostřednictvím řádně vyplněné první části (informace o zásilce) osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku, anebo podrobného popisu zásilky tohoto zboží v písemné nebo počítačové formě,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc.

(7) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravy nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

18) § 128 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 265/2001 Sb. a zákona č. 1/2002 Sb.

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

- a) původ a následné určení dovážených zvířat, a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,
- b) zda dovážené živočišné produkty, ostatní veterinární zboží a krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

- a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny veterinární požadavky na jejich ochranu během přepravy. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,
- b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají

dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech,
c) rostlinných krmiv, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové posouzení a laboratorní zkoušky podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,

1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,

b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,

b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží, určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, jakož i postupu při kontrole krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů s uvedením dokladů, které musí tato krmiva, doplňkové látky a premixy provázet,

c) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu, bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,

d) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

a) zvířata pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,

b) zvířata nesplňují dovozní podmínky nebo představují nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

c) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad neodpovídá požadavkům stanoveným pro doklady, které provázejí zvířata dovážená z třetích zemí.

(2) Mají-li být tato zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat buď na samotné pohraniční veterinární stanici, anebo v její bezprostřední blízkosti, v karanténním středisku nebo v hospodářství určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dopravce nebo

jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví,

- a) podrobnosti nepovolení vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nespĺňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

a) určí, že zvířata budou

1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
2. umístěna v karanténě nebo izolaci, anebo

b) rozhodnou, že zvířata budou

1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo
2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(2) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nespĺňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

- a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanicí a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány

provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší veterinární osvědčení, popřípadě jiný průvodní (obchodní) doklad, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas

b) neškodně odstraněny.

(3) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(4) Podle odstavce 2 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(5) Dovožce nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 1 až 3.

§ 37

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

- a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho opisem ověřeným orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,
- b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,
- c) byly vráceny přímo podniku, popřípadě organizační složce podniku, původu, a jde-li o tranzit územím jiného členského státu, byl povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly, v němž poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

19) § 217 zákona č. 13/1993 Sb.

20) § 145 zákona č. 13/1993 Sb.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen „tranzit“) územím České republiky platí ustanovení § 32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

- a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,
- b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,
- c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,
- d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím počítačového systému předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

- a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží.

§ 38a

(1) Ustanovení § 32 až 38 se nevztahují na dovoz nebo tranzit zvířat a živočišných produktů, pokud

- a) tato zvířata a produkty jsou považovány za zboží, jež nemá obchodní charakter²¹⁾, a jsou dováženy nebo prováženy v cestovním styku jako cestovní zavazadlo, spěšnina, na letecký nákladní list nebo dopravovány provozovatelem poštovních služeb,
- b) s jejich dovozem nebo tranzitem není spojeno nebezpečí zavlečení nákaz zvířat nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo ohrožení zdraví lidí zdravotně závadnými živočišnými produkty,
- c) živočišné produkty nebudou použity k jinému účelu, než pro který jsou dováženy.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech se na dovážena, popřípadě provážená zvířata nebo živočišné produkty nevztahují ustanovení uvedená v odstavci 1.

21) § 2 písm. g) zákona č. 13/1993 Sb.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení porážena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesilatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být porážena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

(1) Zvláštní právní předpisy o dovozu a vývozu zvířat²²⁾ zůstávají nedotčeny.

(2) Pohraniční veterinární kontrole nepodléhá zboží, které je podle celních předpisů²³⁾ osvobozeno od celní kontroly.

22) Zákon č. 114/1992 Sb.

Zákon č. 16/1997 Sb.

23) § 49 zákona č. 13/1993 Sb.“.

76. V § 39 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Vysokorizikové konfiskáty živočišného původu lze neškodně odstraňovat a dále zpracovávat pouze v zařízení, které bylo pro tento účel schváleno Státní veterinární správou a je pod státním veterinárním dozorem, a to způsobem zaručujícím zničení původců nákaz. Specifikovaný rizikový materiál musí být barevně označován, odděleně ukládán a evidován, odděleně přepravován a stanoveným způsobem odděleně zpracováván.

(4) Nízkorizikové konfiskáty živočišného původu mohou být zpracovávány také v zařízení, které vyrábí krmiva pro zvířata v zájmovém chovu, anebo technické nebo farmaceutické výrobky. Krmiva pro zvířata v zájmovém chovu mohou být vyráběna pouze z nízkorizikových konfiskátů živočišného původu.“.

77. V § 39 se za odstavec 4 doplňují nové odstavce 5, 6 a 7 které včetně poznámky pod čarou č. 23a znějí:

„(5) Směs společně zpracovávaných vysokorizikových a nízkorizikových konfiskátů živočišného původu se vždy považuje za vysokorizikové konfiskáty živočišného původu.

(6) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení příslušného orgánu veterinární správy.

(7) K speciální ochranné dezinfekci, dezinfekci a deratizaci podle tohoto zákona, jíž se rozumí odborná činnost cílená na zneškodňování původců nákaz a jejich přenašečů, z nálezového a hygienického hlediska škodlivých členovců, hlodavců a jiných živočichů, mohou být používány jen dezinfekční, dezinfekční a deratizační přípravky schválené podle

tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{9a)}; musí být dodržovány návody dané výrobcí těchto přípravků. Způsobnost k výkonu těchto činností upravují zvláštní právní předpisy^{23a)}.

23a) § 55 a násl. zákona č. 258/2000 Sb.“.

78. V § 40 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova: „Specifikovaný rizikový materiál musí barevně označovat, odděleně ukládat a evidovat“.

79. V § 40 odst. 1 písm. c) se za slovem „svoz“ spojka „a“ nahrazuje čárkou a na konci se tečka zrušuje a doplňují se slova „platit jí za svoz a neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu sjednanou cenu.“.

80. V § 40 odst. 4 se věta první nahrazuje větou: „Chovatel může výjimečně sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo z prasete, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy; takový kadáver se považuje za nízkorizikový konfiskát živočišného původu, pokud příslušný orgán veterinární správy nerozhodl z nálezových důvodů jinak.“.

81. V § 40 odst. 5 se slova „odpady živočišného původu, které nejsou velmi nebezpečnými konfiskáty živočišného původu a“ nahrazují slovy „nízkorizikové konfiskáty živočišného původu, které“.

82. V § 41 odst. 1 písm. b) bodě 1 se slova „velmi nebezpečné“ nahrazují slovem „vysokorizikové“ a v bodě 2 se slovo „ostatní“ nahrazuje slovem „nízkorizikové“.

83. V § 41 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) odděleně přepravovat a odděleně, za použití odpovídající teploty a tlaku, neškodně odstraňovat specifikovaný rizikový materiál,“.

Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

84. V § 41 odst. 1 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na svoz, přepravu, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, určit kritické body pro každý technologický postup, provádět jejich kontrolu, vést o tom záznamy, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a poskytovat je na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,“.

Dosavadní písmena e), f) a g) se označují jako písmena f), g) a h).

85. V § 41 odst. 1 písm. h) se za slovo „včetně“ vkládá slovo „bezplatného“.

86. V § 41 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Konfiskáty živočišného původu, převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování, nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

87. V § 41 odst. 3 se slova „Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen „zahraboviště“) a zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu se zřizují po vyjádření okresního úřadu a okresní veterinární správy“ nahrazují slovy „Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen „zahraboviště“), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy“.

88. V § 41 odstavec 5 zní:

„(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konfiskáty živočišného původu, které jsou vysokorizikové a které jsou nízkorizikové, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují a dále zpracovávají,
- b) vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které se považují za specifikovaný rizikový materiál, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují,
- c) veterinární a hygienické požadavky na
 1. přepravu konfiskátů živočišného původu a na dopravní prostředky, jež jsou k této přepravě určeny,
 2. neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, na zahraboviště, na uspořádání a vybavení zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu a na zařízení (místo) určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu,
- d) kdy a které konfiskáty živočišného původu mohou být použity ke krmení zvířat a k vědeckým účelům,
- e) způsob provádění vlastní kontroly hygienických podmínek dalšího zpracování konfiskátů živočišného původu osobami, jimž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, a způsob a rozsah, v jakém kontrolují další zpracovávání konfiskátů živočišného původu orgány vykonávající státní veterinární dozor.“

89. V § 42 odst. 1 se v návěti slova „takové činnosti“ nahrazují slovy „činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c)“.

90. V § 42 odst. 1 písm. b) se za slovo „koček“ vkládají slova „,popřípadě i jiných zvířat“.

91. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1 může provádět také fyzická osoba, která absolvovala odborný kurz pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, s úspěchem složila závěrečnou zkoušku před komisí krajské veterinární správy a získala tak osvědčení, jež ji opravňuje k výkonu této činnosti.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

92. V § 42 odst. 3 a 4 se za slova „v odstavci 1“ vkládají slova „nebo 2“.

93. V § 42 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.“.

94. V § 44 odst. 1 písmena c) a d) znějí:

„c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“),

d) na základě nákazové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nákazami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,“.

95. V § 44 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) může měnit nebo zrušit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Státní veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,“.

96. V § 44 odst. 1 písm. g) se slova „náhrada nákladů, ztrát a škod“ nahrazují slovy „náhrada nákladů a ztrát“.

97. V § 44 odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.“.

98. V § 45 se na konci písmene b) doplňují slova: „ , jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby“.

99. V § 45 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 24a zní:

„c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,

24a) § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.“.

100. V § 46 písm. a) se slova „schvaluje po stanovení veterinárních podmínek okresní veterinární správou“ nahrazují slovy „po určení veterinárních podmínek schvaluje“.

101. V § 46 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 25 zní:

„b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ruší tato nařízení a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ruší mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

25) § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).“.

102. V § 46 písm. c) , § 51 odst. 1, 3 a 4 a § 64 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 3 se zrušují slova „tohoto zákona“.

103. V § 47 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) krajské veterinární správy, které se zřizují pro územní obvody krajů a vykonávají v nich státní správu ve věcech veterinární péče, a Městská veterinární správa v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy. Krajské veterinární správy mají v okresech¹²⁾ své inspektoráty,“.

104. V § 47 odst. 2 se na konci doplňují slova „a účetními jednotkami“.

105. V § 48 písmena a) až c) znějí:

„a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, jakož i plány sledování některých látek a jejich reziduí, a zabezpečuje jejich realizaci,

b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i – v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou - návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) věta druhá. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nálezů,

c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány a uveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, vyhláší a ruší, popřípadě zmírňuje mimořádná veterinární opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů a dozírá na jejich plnění,“.

106. V § 48 písmeno e) zní:

„e) řídí státní veterinární ústavy a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,“.

107. V § 48 se na konci písmene g) doplňují slova „prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat“.

108. V § 48 písmena j) a k) znějí :

„j) vede a zveřejňuje na webových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených

1. účastníků sítě sledování, trhů, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují živočišné produkty, a obchodníků (§ 9b),
4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata a živočišné produkty do České republiky,
5. hospodářství, karanténních stanic, podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
6. veterinárních laboratoří, asanačních ústavů a zařízení pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vysokorizikových konfiskátů živočišného původu,
7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů,

k) vydává prostřednictvím metodických návodů a v souladu s právem Evropských společenství vzory veterinárních osvědčení,“.

109. V § 48 písmeno m) včetně poznámky pod čarou č. 25a zní:

„m) ve spolupráci s ostatními orgány veterinární správy shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25a)} a závaznými standardy, organizuje jeho využívání orgány veterinární správy k plnění jejich úkolů a zabezpečuje jeho funkční integraci do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

25a) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.“.

110. V § 48 se na konci písmene n) doplňují slova „ , organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů“.

111. V § 48 písmeno o) zní :

„o) spolupracuje

1. S Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“) a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,

2. s orgány Evropské unie a členskými státy, jimž poskytuje potřebnou součinnost a požadované informace z oboru své působnosti,
3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,“.

112. V § 48 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.“.

113. V § 49 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění,“.

114. V § 49 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „a stanoví chovatelům lhůty pro předložení výsledků vyšetření zvířat, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů podle § 5 odst. 1 písm. a), a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí“.

115. V § 49 odst. 1 písm. c) se zrušují slova „prohlašuje nákazu za zdolanou a“ a slova „ještě před prohlášením nákazy za zdolanou“.

116. V § 49 odst. 1 písm. d) se zrušují slova „o prohlášení nákazy za zdolanou a“ a slova „ještě před prohlášením nákazy za zdolanou“.

117. V § 49 odst. 1 písm. e) se slovo „okresnímu“ nahrazuje slovem „krajskému“, za slovem „obci“ se slovo „a“ nahrazuje čárkou, za slovo „republiky“ se vkládají slova „a místně příslušnému orgánu Komory,“.

118. V § 49 odst. 1 se na konci písmene f) doplňují slova „a izolace“.

119. V § 49 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) schvaluje a registruje

1. účastníky sítě sledování, trhy, shromažďovací střediska, karanténní střediska, popřípadě jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují živočišné produkty, a obchodníky (§ 9b),
4. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska a pro určitou činnost,“.

Dosavadní písmena h) až s) se označují jako písmena i) až t).

120. V § 49 odst. 1 písm. i) se slova „a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty“ zrušují.

121. V § 49 odst. 1 písm. k) se text „tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva, stanovuje veterinární podmínky a opatření pro použití krmiv tak, aby bylo vyloučeno ovlivnění krmiv činiteli, které působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost.“ nahrazuje textem: „tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost.“; ve větě druhé se na konci nahrazuje tečka čárkou a doplňují se slova „a kontroluje jejich dodržování.“, věta třetí se zrušuje.

122. V § 49 odst. 1 písmeno l) zní:

„l) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,“.

123. V § 49 odst. 1 písm. m) se zrušují slova „podle § 20 tohoto zákona“ a na konci se doplňují slova „ , prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22“.

124. V § 49 odst. 1 písmeno n) zní:

„n) provádí veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, a pokud je její součástí pohraniční veterinární stanice, i pohraniční veterinární kontrolu,“.

125. V § 49 odst. 1 písm. o) se na začátku doplňují slova „vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru,“.

126. V § 50 odst. 4 se za slovem „činnosti“ zrušuje čárka a vkládají se slova „a odborný zástupce,“.

127. Za § 51 se vkládá nový § 51a, který včetně nadpisu zní:

„§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnila podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Státní veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.“.

128. V § 52 odst. 2 se za slovo „plemenitby,“ vkládají slova „kontrola označování a evidence zvířat (§ 5 odst. 1 písm. f), veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv,“ a slova „v místě“ se nahrazují slovy „při příchodu na místo“.

129. V § 52 odstavec 4 zní :

„(4) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17a)} a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní diagnostické činnosti, anebo referenční laboratoří Evropské unie.“.

130. V § 52 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.“.

131. V § 53 odst. 1 v návěti se za slova „orgánů veterinární správy“ vkládají slova „a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra“.

132. V § 53 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „a kontrolovaných osob“ .

133. V § 53 odst. 1 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 26 zní:

„f) nelze-li dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků,

1. na místě znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,
2. omezit nebo zakázat výrobu nebo uvádění živočišných produktů do oběhu, jestliže nejsou dodržovány hygienické podmínky výroby stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy²⁶⁾ a živočišné produkty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy²⁶⁾.

26) Například zákon č. 634/1992 Sb., zákon č. 110/1997 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).“.

134. V § 53 odst. 2 písm. d) se za slovem „vzorků“ nahrazuje slovo „a“ čárkou a na konci písmene d) se doplňují slova „a o opatření podle odstavce 1 písm. f).“.

135. V § 53 odst. 3 se na konci doplňují slova „ , zejména umožnit jim přístup na místa, která podle tohoto zákona slouží k činnosti kontrolovaných osob, a odběr vzorků“.

136. V § 53 odstavce 5 a 6 znějí :

„(5) Zjistí-li veterinární inspektor porušení povinností stanovených chovateli skotu v § 5 odst.1 písm.f), může krajská veterinární správa uložit chovateli skotu zvláštní opatření; jako zvláštní opatření lze uložit

- a) utracení zvířete, nelze-li zjistit jeho totožnost během 2 pracovních dnů. Chovateli nepřísluší náhrada za takto utracené zvíře,
- b) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, jestliže jedno nebo více zvířat v hospodářství nesplňuje žádné požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru a přihlášení do ústřední evidence, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,
- c) zákaz přemísťování zvířat, která nesplňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasílání hlášení přemístění, narození nebo úhynu do ústřední evidence, do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet těchto zvířat nepřesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,
- d) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet zvířat, která nesplňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasílání hlášení přemístění, narození nebo úhynu do ústřední evidence, přesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do odstranění zjištěných nedostatků.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),
- b) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora.“.

137. V § 54 odst. 1 písm. b) se za slovem „nákazy“ slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slovem „pásem“ se čárka vypouští a vkládají se slova „a pásem dozoru“,“.

138. V § 54 odst. 1 písm. c) se za slovo „nařízení“ vkládají slova „karantény nebo“.

139. V § 54 odst. 1 písm. d) se za slovo „prodeje,“ vkládá slovo „obchodování,“.

140. V § 54 odst. 2 v návěti se za slovo „orgán“ vkládají slova „vyhlásí nebo“.

141. V § 54 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),“.

142. V § 54 se odstavec 4 zrušuje.

143. V § 56 odstavec 1 zní:

„(1) Závažný posudek orgánu veterinární správy musí být vyžádán jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení

- a) podnikatelem¹⁰⁾, jde-li o stavbu nebo zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty (nejde-li o stavbu nebo zařízení určené k veřejnému stravování) a krmivý nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracovávání konfiskátů živočišného původu, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem,
- b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.“.

144. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který zní:

„§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(3) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.“

145. V § 57 odst. 1 se slova „hygienické služby“ nahrazují slovy „ochrany veřejného zdraví“.

146. V § 58 odst. 1 písm. e) se na počátku vkládají slova „diagnostika zdraví a“.

147. V § 58 odst. 2 se na konci písmene b) doplňují slova „a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře“.

148. V § 58 odst. 2 písm. d) se slova „ve svých zařízeních“ zrušují.

149. § 59 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 29a, 29b, 30, 30a, 30b a 31 zní:

„§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy univerzitního nebo obdobného typu, kteří dosáhli požadovaného vzdělání v předmětech uvedených v části A přílohy č. 5 k tomuto zákonu během nejméně pětiletého, denního teoretického a praktického studia a získali přiměřené znalosti v oblastech uvedených v části B. přílohy č. 5 k tomuto zákonu.

(2) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále

- a) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny^{29a)},
- b) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- c) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání ve studijním programu^{29b)} v oblasti, která není uvedena v písmenu a) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,
- d) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru,

který není uveden v písmenu b) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
 e) osoby, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou

1. organizovanou Státní veterinární správou, anebo
2. podle zvláštních právních předpisů³⁰⁾.

(3) Za veterinární lékaře se považují také

- a) občané, kteří získali vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny^{30a)}, anebo studiem, které se podle zvláštních právních předpisů^{30b)} považuje za rovnocenné,
- b) občané členského státu, kteří jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu,
- c) občané členského státu, kteří jsou držiteli osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu, jež uvádí, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání
 1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
 2. byl získán tak, že se tento občan zákonným způsobem podílel na příslušné činnosti po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let před datem vydání osvědčení, nebo
 3. byl vydán po ukončení vzdělání, jež je v souladu s odstavcem 1 a je vydávajícím členským státem považován za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu b).

(4) Veterinární lékaři z třetích zemí, kteří získali odbornou způsobilost na zahraniční vysoké škole, prokážou tuto způsobilost prvopisem nebo úředně ověřeným opisem diplomu, vysvědčení nebo obdobného dokladu vydaného zahraniční vysokou školou a osvědčením o uznání vysokoškolského vzdělání vydaným podle zvláštních právních předpisů³¹⁾.

(5) Osoby s úplným středním vzděláním, které úspěšně absolvovaly specializovanou odbornou přípravu v příslušném oboru, organizovanou Státní veterinární správou, a osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, mohou vykonávat funkce veterinárních asistentů. Veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností, zejména při kontrole dodržování hygienických podmínek v chovech zvířat a ve výrobě a zpracovávání živočišných produktů, při provádění alergenodiagnostických zkoušek, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(6) K prohloubení odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, které probíhá ve dvou částech:

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(7) Občané členských států, kteří splňují podmínky stanovené v odstavcích 1 a 3, jsou oprávněni používat akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyku tohoto státu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) organizaci, formy a obsah atestačního studia a specializované odborné přípravy veterinárních asistentů,
- b) funkce, které mohou být vykonávány v orgánech veterinární správy jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně,
- c) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání udělované občanům členských států.

29a) § 44 a 45 zákona č. 111/1998 Sb.

29b) § 44 až 46 zákona č. 111/1998 Sb.

30) § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy.

§ 31 zákona č. 157/1988 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

§ 58 zákona č. 258/2000 Sb.

30a) § 44 a 46 zákona č. 111/1998 Sb.

30b) § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.

31) § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb.“.

150. § 60 včetně poznámky pod čarou č. 32 zní:

„§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle § 59 vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾.

(2) Soukromí veterinární lékaři z členského státu mohou v naléhavých případech provést nejnutnější odborné veterinární úkony bez osvědčení uvedeného v odstavci 1; o jejich provedení jsou povinni neodkladně informovat Komoru.

(3) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 3 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

32) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.“.

151. § 61 odstavec 1 zní:

„(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti, místo svého trvalého pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu,

b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,

c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech⁴⁾,

d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech a o použití a výdeji léčiv, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně a správně vyplňovat zdravotní potvrzení.“.

152. V § 61 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.“.

153. § 63 se zrušuje.

154. § 65 včetně poznámky pod čarou č. 34a zní:

„§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- a) rozhoduje na základě žádosti osoby, která má trvalý pobyt nebo sídlo v České republice, o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, o prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
- b) vede evidenci schválených veterinárních přípravků v Seznamu schválených veterinárních přípravků,
- c) rozhoduje o zařazení veterinárního přípravku mezi volně neprodejný, volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení. Rozhodnutí o způsobu uvádění veterinárního přípravku do oběhu je vždy součástí rozhodnutí o jeho schválení,
- d) rozhoduje o udělení povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu a o změně tohoto povolení. Povolení může odejmout, neplní-li výrobce podmínky povolení, anebo poruší-li závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem,
- e) vykonává státní veterinární dozor nad výrobou, uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
- f) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
- g) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
- h) vydává povolení ke klinickému hodnocení veterinárního přípravku, pro které platí přiměřeně zvláštní právní předpisy^{34a)},
- i) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

- a) posuzuje vhodnost technických prostředků pro veterinární použití (dále jen „veterinární technický prostředek“) a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede evidenci veterinárních technických prostředků v Seznamu technických prostředků pro veterinární použití,
- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod, týkajících se používaných veterinárních technických prostředků, a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti
 1. učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
 2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě,
 3. provést klinické hodnocení veterinárního technického prostředku,
- d) vydává osvědčení o způsobilosti k provádění klinického hodnocení veterinárních technických prostředků.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. O žádosti o prodloužení platnosti schválení veterinárního přípravku na dobu 5 let, popřípadě i opakovaně, rozhodne nejpozději do 60 dnů od jejího doručení; přitom postupuje obdobně jako při rozhodování o žádosti o schválení veterinárního přípravku.

(4) Ústav rozhodne o žádosti o povolení výroby veterinárních přípravků nejdéle do 90 dnů ode dne jejího doručení.

(5) Ústav

- a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv
 1. schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,
 2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod, týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,
- b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

34a) Zákon č. 79/1997 Sb.

Vyhláška č. 472/2000 Sb., kterou se stanoví správná klinická praxe a bližší podmínky klinického hodnocení léčiv.“.

155. § 66 včetně poznámky pod čarou č. 34b zní:

„§ 66

(1) Vyrábět a uvádět do oběhu je možno pouze

- a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,
- b) veterinární technické prostředky,
 - 1. které splňují požadavky podle zvláštních právních předpisů^{34b)},
 - 2. pro které bylo provedeno posouzení shody v souladu se zvláštními právními předpisy²⁶⁾,
 - 3. u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Nejsou-li známy údaje o tom, zda veterinární technický prostředek je vhodný pro veterinární použití, anebo jsou-li zjištěny skutečnosti, které nasvědčují jeho nevhodnosti pro veterinární použití, musí být jeho vhodnost ověřena klinickým hodnocením. Klinické hodnocení se provádí na základě projektu pokusu podle zvláštních právních předpisů⁶⁾ a plánu klinického hodnocení zpracovaného osobou, která je odpovědná za zahájení, řízení, organizování, kontrolu a financování klinického hodnocení (dále jen „zadavatel“), a schváleného Ústavem. K zařazení zvířete do klinického hodnocení musí dát dobrovolný písemný souhlas chovatel, který byl písemně poučen zejména o cílech a možném přínosu klinického hodnocení, jakož i o tom, jaká rizika jsou spojena s použitím jeho zvířete ke klinické zkoušce. Zadavatel odpovídá za škodu vzniklou povahou hodnoceného prostředku. Není-li klinické hodnocení prováděno v souladu se schváleným projektem pokusu, zadavatel o tom uvědomí Ústav a učiní odpovídající opatření včetně pozastavení nebo předčasného ukončení klinického hodnocení.

(3) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

- a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,
- b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,
- c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky,
- d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

34b) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů.

Nařízení vlády č. 180/1998 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na prostředky zdravotnické techniky.“.

„§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

- a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení a aby k němu byly připojeny pokyny pro zacházení s ním,
- b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,
- c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho event. stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,
- d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,
- e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,
- f) poskytovat Ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Výrobci veterinárních přípravků jsou povinni

- a) požádat před zahájením výroby Ústav o povolení k výrobě veterinárních přípravků,
- b) dodržovat podmínky uvedené v povolení k výrobě veterinárních přípravků a správnou výrobní praxi,
- c) uvádět do oběhu pouze jimi vyrobené veterinární přípravky,
- d) požádat Ústav předem o rozhodnutí o jakékoli změně povolení k výrobě veterinárních přípravků,
- e) mít pro každou provozovnu ustanovenu alespoň jednu kvalifikovanou osobu, která odpovídá za to, že každá šarže veterinárního přípravku je vyrobena a kontrolována v souladu s tímto zákonem a s rozhodnutím o povolení k výrobě veterinárních přípravků. Za kvalifikovanou se považuje osoba, která má vysokoškolské vzdělání v oboru odpovídajícím charakteru výroby a nejméně 5 let praxe ve výrobě nebo kontrole výrobků odpovídajícího charakteru.

(3) Prodejci schválených veterinárních přípravků musí mít živnostenské oprávnění k nákupu, skladování a prodeji těchto přípravků. Jsou povinni

- a) prodávat pouze schválené veterinární přípravky, které jsou volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení,
- b) dodržovat správnou prodejní praxi,
- c) zajistit, aby každá fyzická osoba, jež prodává veterinární přípravky volně prodejné s omezením, byla starší 18 let a způsobilá k právním úkonům, aby nebyla pravomocně odsouzena v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin nebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti se zacházením s léčivými nebo veterinárními přípravky a aby absolvovala odborný kurz pro práci s veterinárními přípravky, s úspěchem se podrobila závěrečné zkoušce před komisí krajské veterinární

správy a získala tak osvědčení odborné způsobilosti k prodeji veterinárních přípravků volně prodejných s omezením. V každé prodejně musí být alespoň jedna taková osoba,

- d) prostřednictvím osoby uvedené pod písmenem c) upozornit zákazníka při prodeji veterinárního přípravku volně prodejného s omezením na nutnost seznámit se před jeho použitím s pokyny uvedenými na obalu nebo v příbalové informaci.

(4) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku, o schválení změny a o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) náležitosti žádosti o povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu, o jeho změnu nebo odejmutí,
- d) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- e) podrobnosti o správné výrobní a prodejní praxi,
- f) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,
- g) organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro práci s veterinárními přípravky, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

§ 66b

(1) Veterinární přípravky

- a) volně neprodejně mohou být dodávány
 - 1. veterinárním lékařům,
 - 2. lékárnám,
 - 3. osobám, které jsou podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ oprávněny k nákupu, skladování a přepravě léčiv a k zásobování léčivy,
 - 4. chovatelům, jde-li o dezinfekční a dezinsekční přípravky, o nichž tak rozhodl Ústav v rozhodnutí o schválení daného přípravku,
 - 5. osobám, kterým byl povolen výkon veterinární asanační činnosti,
- b) volně prodejně s omezením mohou být dodávány
 - 1. osobám uvedeným pod písmenem a) body 1 až 3,
 - 2. prodejcům veterinárních přípravků.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 1 až 3 a osoby uvedené v odstavci 1 písm. b) mohou uvádět jim dodané veterinární přípravky dále do oběhu.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 4 a 5 mohou používat volně neprodejně veterinární přípravky pouze k vlastní činnosti.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, místo trvalého pobytu a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku včetně opisu prohlášení o shodě. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,
- b) rozhodne
 - 1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo
 - 2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
- b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně event. dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou, týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku, uváděném v České republice poprvé do oběhu,
- b) které veterinární technické prostředky mohou prodávat pouze osoby, které získaly živnostenské oprávnění k jejich nákupu, skladování a prodeji, a které veterinární technické prostředky nesmí být uváděny do oběhu formou samoobslužného prodeje, prostřednictvím automatů nebo zásilkového prodeje,

- c) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody, týkající se používaného veterinárního technického prostředku,
- d) náležitosti projektu klinického hodnocení veterinárního technického prostředku, podmínky a způsob jeho provádění, náležitosti závěrečné zprávy a požadavky na dokumentaci o provedeném klinickém hodnocení.“.

157. Nadpis hlavy IX zní: „Náhrada nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami“.

158. § 67 zní:

„§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření, nařízených ke zdolávání a ochraně před šířením některé z nebezpečných nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně karanténu zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů. Je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, v případě influenzy ptáků vždy i náhrada za neškodné odstranění jejich vajec,
- b) utracené nebo nutně poražené zvíře,
- c) zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s písmenem d),
- d) očistu, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení,
- e) ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených při výskytu některé z nákaz uvedených v příloze č. 3 a v souvislosti s nimi.
- f) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- g) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 4 náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, asanaci vody a krmiv,
- b) zvíře utracené nebo nutně poražené k diagnostickým účelům,
- c) očistu, dezinsekci, deratizaci a dezinfekci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- d) zlikvidované a znehodnocené včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení při nařízené likvidaci v ohnisku nebezpečných nákaz hniloby a moru včelího plodu,
- e) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,

f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(4) Bylo-li při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu nařízeno očkování hospodářských zvířat, nehradí chovatel vynaložené náklady.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jinou závažnou povinnost, uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.“.

159. § 68 zní:

„§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo nutně poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody a

- a) odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete,
- b) snižuje se o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo nutně poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje preventivní očkování a chovatel nevyužil této možnosti.“.

160. § 70 zní:

„§ 70

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele, nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne, k němuž byla nebezpečná nákaza rozhodnutím příslušného orgánu prohlášena za zdolanou nebo byla mimořádná veterinární opatření zrušena. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření dlouhou dobu, může být chovateli na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.“.

161. V § 71 odstavec 1 zní:

„(1) Krajská veterinární správa uloží fyzické osobě, která není podnikatelem¹⁰⁾, pokutu

a) až do výše 10 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že

1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, 5 odst. 1 písm. a) až d), § 6 odst. 1, 6 a 7, § 7 odst. 1 a 2, § 8 odst. 1 až 3 nebo § 9 odst. 2, nebo

2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 1 až 4 a odst. 6 nebo § 25 odst. 1, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 2 písm. a),
- b) až do výše 20 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že
1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g), § 17a odst. 4 nebo § 56 odst. 1 písm. b), nebo
 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 nebo § 20 odst. 1 až 3, nebo
 3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38a odst. 1 až 4, nebo
 4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo
 5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,
- c) až do výše 50 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), nebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, anebo nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.“.

162. V § 71 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

- „(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč osobě, která jako
- a) soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 4, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6 nebo § 61 odst. 1,
 - b) soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 2 a 3.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

163. V § 71 se zrušuje odstavec 5.

164. § 72 zní :

„§ 72

(1) Krajská veterinární správa uloží právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu

a) až do výše 300 000 Kč, jestliže tato osoba

1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, 5 odst. 1 písm. a) až d) a odst. 2, § 6 odst. 1, 5, 6 a 7, nebo

2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1 až 3, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1, nebo
 4. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 2 a 4, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25, 26 nebo § 27 odst. 1,
- b) až do výše 500 000 Kč, jestliže tato osoba
1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g) nebo § 17a odst. 4, nebo
 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 2 a 4, § 21 odst. 6, § 22 odst. 1 písm. a) až c), e) a f) nebo § 23 odst. 1 až 3, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3, 4 a 7, § 40, 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 2 písm. a),
- c) až do výše 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba
1. nesplní nebo poruší povinnost, stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), § 13 odst. 3 nebo § 56 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, nebo
 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19, 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1 a 3, nebo
 3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38a odst. 1 až 4, nebo
 4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení,
 5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,
- d) až do výše 2 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.
- (2) Ústav uloží právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu až do výše
- a) 300 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 4 nebo § 66c odst. 4,
 - b) 500 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 2 a 4, § 66a odst. 1 až 3, § 66b odst. 1 a 3 nebo § 66c odst. 1 až 3,
 - c) 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.
- (3) Za opakované nesplnění nebo porušení povinnosti nebo požadavků anebo za opakované nesplnění nebo nedodržení podmínek nebo zákazu podle odstavců 1 a 2 (dále jen „protiprávní jednání“) lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Protiprávní jednání je opakované, pokud se ho právnická osoba nebo fyzická osoba dopustila v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle právních předpisů o veterinární péči.

(5) Za porušení povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ uloží okresní veterinární správa právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu podle zvláštních právních předpisů³⁾.“.

165. Za § 72 se vkládá nový § 72a, který zní:

„§ 72a

(1) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000,-Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30 odst. 1 a 2, § 32 odst. 1 a 2).

(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 1 000 000,-Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30, § 32 odst. 1 a 2, § 33, § 34 odst. 3).

166. § 73 zní :

„§ 73

(1) Veterinární inspektoři mohou za méně závažná porušení povinností uvedená v § 71 a 72, zjištěná při výkonu státního veterinárního dozoru, ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty do výše 5 000 Kč, je-li porušení povinností spolehlivě zjištěno a je-li osoba, která povinnost porušila, ochotna blokovou pokutu zaplatit.

(2) Pro přestupky a řízení o nich jinak platí obecné předpisy o přestupcích.“.

167. V označení hlavy „Ustanovení společná, přechodná a závěrečná“ se nahrazuje číslice „VI“ číslicí „XI“ a v § 75 odst. 1 se slovo „škod“ nahrazuje slovem „ztrát“.

168. V § 75 odstavec 3 zní:

„(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s vyšetřením a s posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel jatek nebo jiného zařízení, v němž nebo pro něž se vyšetření a posouzení provádí, náklady spojené se sledováním přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech je povinen hradit provozovatel jatek, výrobce a zpracovatel živočišných produktů. Výši náhrady těchto nákladů stanoví prováděcí právní předpis, a to paušální částkou.“.

396L0023

169. V § 76 odst. 2 se slova „podle § 37 odst. 1 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) tohoto zákona“ nahrazují slovy „podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 2, § 42 odst. 2 písm. b), § 49 odst. 1 písm. d) a § 53 odst. 5“.

170. V § 76 odst. 3 se ve větě první, ve větě druhé a ve větě třetí slova „okresního úřadu“ nahrazují slovy „krajského úřadu“.

171. V § 76 odstavec 4 zní:

„(4) Mimořádná veterinární opatření Státní veterinární správy, popřípadě změněná ministerstvem, se vyhlásí v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání; stejně se vyhlásí i jejich zrušení. Provozovatel vysílání je povinen umožnit bezplatně ústřednímu řediteli nebo jeho zástupci vyhlášení těchto opatření nebo jejich zrušení ihned, jakmile byl o to požádán. Vyhlášením jsou tato opatření závazná pro všechny osoby; zveřejní se neprodleně na webové stránce Státní veterinární správy a vyvěšením na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž územních obvodů se týkají.“.

172. V § 76 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Správní řád neplatí

- a) pro opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do protokolu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání protokolu; podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bez odkladu krajská veterinární správa, jejíž písemně vyhotovené rozhodnutí, které je konečné, se doručuje kontrolované osobě,
- b) pro kladná rozhodnutí krajské veterinární správy o žádosti o schválení podle tohoto zákona,
- c) pro rozhodování o požitelnosti, popřípadě použitelnosti živočišných produktů.“.

173. V § 77 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

- a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
- b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků, uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.“.

174. § 78 včetně nadpisu zní:

„§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 5 odst. 3, § 6 odst. 8, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 5, § 19 odst. 3 a 5, § 20 odst. 8, § 21 odst. 7, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38a odst. 2, § 38b odst. 2, § 38c odst. 5,

§ 41 odst. 5, § 42 odst. 5, § 48 odst. 2, § 51 odst. 4, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, § 59 odst. 8, § 64 odst. 5, § 66a odst. 5, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3, § 75 odst. 3 a § 77 odst. 3.“

175. Za § 78 se vkládá nový § 78a, který zní:

„§ 78a

V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 2 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větě první a druhé, § 64 odst. 4, § 76 odst. 2 a 3 se slova „okresní veterinární správa“ v příslušném pádu nahrazují slovy „krajská veterinární správa“ v příslušném pádu.“

176. Část třetí se zrušuje.

177. Doplnují se přílohy č. 1 až 5, které znějí:

„Příloha č. 1 k zákonu č. 166/1999 Sb.

NÁKAZY, JEJICHŽ VÝSKYT JE POVINNĚ HLÁŠEN KOMISI A ČLENSKÝM STÁTŮM

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovčí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. newcastleská choroba
11. mor koní
12. vezikulární stomatitida
13. mor malých přežvýkavců
14. horečka Údolí Rift
15. nodulární dermatitida skotu

16. neštovice ovcí a koz
17. infekční nekróza krvevorné tkáně
18. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)

Příloha č. 2 k zákonu č. 166/1999 Sb.

NÁKAZY, KTERÉ SE POVAŽUJÍ ZA NEBEZPEČNÉ

1. slintavka a kulhavka
2. vezikulární stomatitida
3. vezikulární choroba prasat
4. mor skotu
5. mor malých přežvýkavců
6. plicní nákaza skotu
7. nodulární dermatitida skotu
8. horečka Údolí Rift
9. katarální horečka ovcí
10. neštovice ovcí a koz
11. mor koní
12. africký mor prasat
13. klasický mor prasat
14. aviární influenza
15. newcastleská choroba
16. infekční nekróza krvevorné tkáně
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. sněť slezinná
20. Aujeszkyho choroba
21. vzteklna
22. paratuberkulóza
23. brucelóza skotu
24. tuberkulóza skotu
25. enzootická leukóza skotu
26. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
27. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
28. brucelóza ovcí
29. brucelóza ovcí a koz
30. Maedi – Visna

31. klusavka
32. nakažlivá metritida koní
33. hřebčí nákaza
34. encefalomyelitidy koní
35. venezuelská encefalomyelitida koní
36. infekční anemie koní
37. vozhřivka
38. brucelóza prasat
39. nakažlivá obrna prasat
40. tuberkulóza prasat (aviární)
41. infekční burzitida drůbeže
42. Markova choroba
43. mykoplasmóza drůbeže
44. chlamydióza drůbeže
45. pulorová nákaza
46. infekční bronchitida drůbeže
47. tuberkulóza drůbeže
48. cholera drůbeže
49. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
50. neštovice ptáků
51. aviární encefalomyelitida
52. tularemie u zajíců
53. brucelóza zajíců
54. mor včelího plodu
55. hniloba včelího plodu
56. varroáza
57. infekční nekróza pankreatu
58. virová hemoragická septikemie
59. infekční anemie lososů

**NÁKAZY, PŘI JEJICHŽ VÝSKYTU SE POSKYTUJE NÁHRADA
NÁKLADŮ A ZTRÁT PODLE § 67 ODS. 2**

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovcí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. mor koní
11. vezikulární stomatitida
12. mor malých přežvýkavců
13. horečka údolí Rift
14. nodulární dermatitida skotu
15. neštovice ovcí a koz
16. venezuelská encefalomyelitida koní
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)

**NÁKAZY, PŘI JEJICHŽ VÝSKYTU SE POSKYTUJE NÁHRADA
NÁKLADŮ A ZTRÁT PODLE § 67 ODSŤ. 3**

1. newcastleská choroba
2. sněť slezinná
3. Aujeszkyho choroba
4. vzteklina
5. paratuberkulóza
6. brucelóza skotu
7. tuberkulóza skotu
8. enzootická leukóza skotu
9. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
10. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
11. brucelóza ovcí
12. brucelóza ovcí a koz
13. Maedi – Visna
14. klusavka
15. nakažlivá metritida koní
16. hřebčí nákaza
17. encefalomyelitidy koní
18. infekční anemie koní
19. vozhrívka
20. brucelóza prasat
21. tuberkulóza prasat (aviární)
22. aviární influenza (nízkopatogenní)
23. infekční burzitida drůbeže
24. Markova choroba
25. mykoplasmóza drůbeže
26. chlamydióza drůbeže
27. pulorová nákaza
28. infekční bronchitida drůbeže
29. tuberkulóza drůbeže
30. cholera drůbeže

31. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
32. neštovice ptáků
33. aviární encefalomyelitida
34. mor včelího plodu
35. hniloba včelího plodu
36. varroáza
37. infekční nekróza pankreatu
38. virová hemoragická septikemie
39. infekční anemie lososů

Příloha č. 5 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Část A

STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE

Program studia vedoucího k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně musí obsahovat nejméně tyto předměty:

I. Základní předměty

- fyzika
- chemie
- biologie zvířat
- biologie rostlin
- biomatematika

II. Speciální předměty

Skupina 1: Základní vědy

- anatomie (včetně histologie a embryologie)
- fyziologie
- biochemie
- genetika
- farmakologie
- farmacie

- toxikologie
- mikrobiologie
- imunologie
- epizootologie
- profesní etika

Skupina 2: Klinické vědy

- porodnictví
- patologie (včetně patologické anatomie)
- parazitologie
- klinická medicína a chirurgie (včetně anesteziologie)
- klinické přednášky o různých domácích zvířatech, drůbeži a jiných druzích zvířat
- preventivní lékařství
- radiologie
- reprodukce a poruchy reprodukce
- státní veterinární služba a hygiena
- veterinární legislativa a soudní lékařství
- terapeutika
- propedeutika

Skupina 3: Živočišná výroba

- živočišná výroba
- výživa zvířat
- agronomie
- ekonomika zemědělství
- chov zvířat
- veterinární hygiena
- etologie a ochrana zvířat

Skupina 4: Hygiena potravin

- prohlídka a kontrola potravin živočišného původu
- hygiena a technologie potravin
- praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a výroba potravin)

Praktická výuka může mít formu školení; pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného úřadu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než 6 měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivými skupinami předmětů je vyrovnané a koordinované tak, aby požadované znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich různých úkonů.

Část B

OBLASTI, JEJICHŽ ZNALOSTI JSOU PŘEDPOKLADEM K ZÍSKÁNÍ DIPLOMU, VYSVĚDČENÍ NEBO JINÉHO DOKLADU O POŽADOVANÉM VZDĚLÁNÍ VE VETERINÁRNÍM LÉKAŘSTVÍ A HYGIENĚ

Znalosti

- a) v oboru věd, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře,
- b) stavby a funkcí zdraví zvířat, jejich chovu a reprodukce a hygieny obecně, jejich krmení, včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídající jejich potřebám,
- c) o chování a ochraně zvířat,
- d) o příčinách, charakteru, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově, včetně zvláštních znalostí o nemocech přenosných ze zvířat na člověka,
- e) preventivního lékařství,
- f) hygieny a technologie produkce, zpracovávání a uvádění do oběhu potravin živočišného původu,
- g) právních a správních předpisů týkajících se oblastí uvedených pod písm. a) až f),
- h) klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod náležitým dohledem.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. II

Sazebník správních poplatků, uvedený v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona

č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000, zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb. a zákona č. 231/2001 Sb., se mění takto:

1. Položka 67 včetně poznámky zní:

„Osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku (§ 32 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů) nebo opatření v případě, že se zřetelem na výsledek pohraniční veterinární kontroly nelze kontrolované zboží propustit do volného oběhu

- za každou i započatou tunu zásilky jatečných zvířat Kč 170,-
- za každou i započatou tunu zásilky ostatních druhů zvířat Kč 170,-
- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů Kč 110,-
nejméně Kč 1 120,-

Poznámka:

1. Při zpoplatňování zásilky drůbeže, ptáků, zvířat vodního hospodářství včetně živých ryb, hlodavců, lagomorpha, včel a jiného hmyzu, plazů a obojživelníků, dalších bezobratlých, kožšinových zvířat a zvířat pro zoologické zahrady a cirkusy, včetně sudokopytníků a koňovitých, považovaných za nebezpečná zvířata, se nepoužije stanovená minimální sazba ve výši 1 120,- Kč.

2. U zásilek produktů rybolovu překračujících 100 tun činí poplatek Kč 50,- za každou další tunu produktů rybolovu, které neprošly jiným předzpracováním než odstraněním střev, a Kč 80,- za každou další tunu ostatních produktů rybolovu.“

2. Položka 68 zní:

- „a) Schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a jeho zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků Kč 6 000,-
- b) Vydání povolení k výrobě veterinárních přípravků podle § 65 odst. 1 písm. b) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 10 000,-
- c) Vydání osvědčení o odborné způsobilosti prodejce veterinárních přípravků podle § 66a odst. 3 písm. c) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 2 000,-
- d) Zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití podle § 65 odst. 2 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární

péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů

Kč 1 000,-

- e) Změna rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů

Kč 1 000,-

- f) Prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů

Kč 2 000,-“.

3. Položka 71 zní:

- „a) Schválení a registrace hospodářství, popřípadě jiného zařízení, trhu, shromažďovacího střediska nebo karanténního střediska (§ 49 odst. 1 písm. h) bod 1 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů)

Kč 200,-

- b) Schválení a registrace podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení (§ 49 odst. 1 písm. h) bod 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů)

Kč 500,-

- c) Registrace dopravce, který přepravuje živočišné produkty, nebo obchodníka (§ 49 odst. 1 písm. h) bod 3 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, veterinární zákon, ve znění pozdějších předpisů)

Kč 500,-“.

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno d).

4. V položce 72 se zrušuje písmeno a).

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena a) až d)“.

5. V položce 73 písm. a) se za slova „nebezpečných druhů zvířat“ doplňují slova „(§ 13 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání)“.

6. V položce 73 písm. b) se za slova „pro pokusné účely“ doplňují slova „(§ 21 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání)“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. III

V § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb. bod 2 včetně poznámky pod čarou č. 12a zní:

„2. při prodeji surovin a potravin živočišného původu v tržnicích a na tržistiších, při prodeji potravin živočišného původu v prodejnách a prodejních úsecích, kde dochází k úpravě masa, mléka, ryb, drůbeže, vajec nebo k prodeji zvěřiny a v prodejnách potravin, pokud jsou místy určení^{12a)} při příchodu surovin a potravin živočišného původu z členských států Evropské unie,

12a) § 28 zákona č. 166/199 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č./2003 Sb.“.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. IV

1. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „okresní veterinární správa“, popřípadě „Městská veterinární správa v Brně“, „Městská veterinární správa v Ostravě“ a „Městská veterinární správa v Plzni“, rozumí se tím „krajská veterinární správa“.

2. Okresní veterinární správy, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich hmotný majetek, práva a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni zániku, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na místně příslušné krajské veterinární správy.

3. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k okresní veterinární správě, Městské veterinární správě v Brně, Městské veterinární správě v Ostravě a Městské veterinární správě v Plzni, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci místně příslušné krajské veterinární správy v odpovídajícím pracovním, funkčním a platovém zařazení.

4. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti (§ 50, 51) podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zanikne.

5. Fyzická osoba, která vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem na základě rozhodnutí Státní veterinární správy o její registraci, není ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem Komory a hodlá vykonávat tuto činnost i po tomto dni, je povinna ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat písemnou přihlášku za člena Komory a požádat o vydání osvědčení uvedeného v § 60 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona. Neučiní-li tak, její oprávnění k výkonu uvedené činnosti zaniká.

6. Chovatelé a podnikatelé¹⁰⁾, kteří jsou povinni požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podle tohoto zákona, jsou povinni tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Obaly, do kterých jsou baleny potraviny živočišného původu a které nejsou opatřeny označením zdravotní nezávadnosti, mohou být používány do 31. prosince 2003. Potraviny živočišného původu, vyrobené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a uskladněné před tímto dnem ve státních hmotných rezervách, mohou být uváděny do oběhu bez označení zdravotní nezávadnosti.

8. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla okresními veterinárními správami pravomocně ukončena, pokračují místně příslušné krajské veterinární správy.

9. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona se pro dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky do Evropské unie, použije i na provážené veterinární zboží při jeho výstupu z tuzemska.

ČÁST PÁTÁ

ZMOCNĚNÍ K VYHLÁŠENÍ ÚPLNÉHO ZNĚNÍ ZÁKONA

Čl. V

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2003, s výjimkou čl. I bodu 75, bodu 150 (§ 60 odst. 2 a 3) a čl. II bodu 1 (položky 67), které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

2. Ustanovení § 72a pozbývá platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

důvodová zpráva

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu

Základním právním předpisem, který reguluje oblast veterinární péče, je **zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)**.

Veterinární zákon byl od svého přijetí, tedy od roku 1999 již čtyřikrát novelizován, ale vždy prostřednictvím jiného zákona. Konkrétně byl veterinární zákon novelizován:

- zákonem č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů,
- zákonem č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon),
- zákonem č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů,
a
- zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Vždy však šlo jen o dílčí změny veterinárního zákona a s výjimkou změn provedených zákonem č. 102/2001 Sb. (změny v právní úpravě náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami, vyvolané výskytem boviní spongiformní encefalopatie – BSE) a zákonem č. 76/2002 Sb. (změny v právní úpravě vydávání povolení k provozování asanačního podniku a vydávání závazných posudků orgánu veterinární správy) šlo pouze o změny nepatrného významu.

K provedení veterinárního zákona byly již v roce 1999 vydány dva prováděcí právní předpisy. Jedná se o:

1. vyhlášku č. 286/1999 Sb., kterou se provádějí ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), o zdraví zvířat a jeho ochraně, o veterinárních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží, o veterinární asanaci a o atestačním studiu, která byla novelizována vyhláškou č. 399/2001 Sb.,
2. vyhlášku č. 287/1999 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišné produkty, která byla novelizována vyhláškou č. 400/2001 Sb. a vyhláškou č. 441/2001 Sb.

S ohledem na vývoj českého právního řádu a tradiční strukturu kompetencí jsou však některé oblasti společenských vztahů, věcně velmi úzce spjaté s veterinární péčí, upraveny samostatnými zákony.

Jedná se zejména o zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).

Zákon na ochranu zvířat proti týrání podrobněji upravuje resp. bude upravovat (viz dále) zejména problematiku ochrany zvířat při porážení, usmrcování a utrácení, upravuje podmínky pro pořádání svodů, veřejných vystoupení a jiných akcí, pokusy na zvířatech, laboratorní zkoušky a podrobněji upravuje celou oblast přepravy zvířat. Plemenářský zákon zase podrobněji upravuje resp. bude upravovat problematiku označování hospodářských zvířat

a jejich evidence, komplexně řeší povinnosti chovatelů a ostatních subjektů při označování a evidenci hospodářských zvířat, právně zakotvuje a upravuje podrobnosti ústřední evidence hospodářských zvířat a požadavky, které jsou na ni kladené. Další podobnosti v jednotlivých oblastech týkajících se zvířat upravují také prováděcí právní předpisy vydané k provedení těchto zákonů.

Teprve soubor těchto tří zákonů, tedy veterinárního zákona, zákona na ochranu zvířat proti týrání a plemenářského zákona, a jejich prováděcích právních předpisů komplexně pokrývá celou oblast veterinární péče tak, jak ji znají a upravují předpisy Evropských společenství a jak ji preferují veterinární orgány Evropské unie.

Je proto třeba zdůraznit, že má-li být v celé oblasti veterinární péče dosaženo plné slučitelnosti s právem Evropských společenství, lze toho dosáhnout nejen novelou veterinárního zákona, jejíž návrh se předkládá k projednání, ale také novelami zbývajících dvou zákonů. Z tohoto důvodu se v obou případech návrhy novel již připravují, přičemž jejich následné projednávání bude v nejvyšší možné míře přizpůsobeno tomu, aby mohly být všechny tři navrhované novely – jak veterinárního zákona, tak zákona na ochranu zvířat proti týrání

a plemenářského zákona - projednávány v Parlamentu ČR pokud možno souběžně, případně pouze s minimálním časovým zpožděním. A to nejen z hlediska zapracování požadavků kladených právem Evropských společenství na oblast veterinární péče a na oblasti s ní velmi úzce související, ale také z hlediska vzájemné provázanosti těchto zákonů i jejich prováděcích právních předpisů, a také z hlediska stability těchto zákonů v českém právním řádu.

Vedle toho existují i další samostatné zákony, které upravují problematiku více či méně související s oblastí veterinární péče – jedná se zejména o zákony upravující problematiku krmiv, potravin živočišného původu, veterinárních léčiv, apod. a jejich prováděcí právní předpisy.

Jde-li o vlastní veterinární zákon, návrh jehož novely se předkládá k projednání, tento zákon spolu s právními předpisy vydanými k jeho provedení reagoval nejen na zcela novou společenskou realitu 90. let, ale také posunul právní úpravu veterinární péče v České republice blíže ke komunitárnímu právu. Nedosáhl však – a v době přípravy nemohl ještě dosáhnout – plné slučitelnosti s právem Evropských společenství. To je proto hlavním cílem nyní navrhované novelizace veterinárního zákona: realizovat na jednom z rozhodujících úseků komplexní ochrany zdraví zvířat a lidí i ochrany životního prostředí takové změny platné právní úpravy, které otevrou prostor pro plnou transpozici a implementaci veterinárních zásad, požadavků a podmínek komunitárního práva a završí tak harmonizaci českého právního řádu v oblasti veterinární péče s právem Evropských společenství. Jde o velmi širokou novelizaci, která náleží mezi legislativní úkoly motivované vstupem České republiky do Evropské unie a která musí reflektovat více než 60 klíčových směrnic EHS (ES) a značný počet dalších

právních aktů (jmenovitě rozhodnutí). Podrobně - viz část VI. materiálu – Tabulka posouzení slučitelnosti.

K dalším cílům této novelizace patří také provedení některých změn, které vyplývají jednak z doporučení Ústředního ředitelství pro rozšíření Evropské unie (DG – Enlargement) – TAIEX (Technical Assistant Information Exchange Office), jednak z vyhodnocení poznatků a zkušeností z aplikace platného veterinárního zákona v praxi, jakož i změn, které si vyžádá nová struktura orgánů veterinární správy, navazující na reformu veřejné správy (přechod z okresního na krajský článek jako první stupeň organizační soustavy veterinární správy).

Hlavní principy navrhované právní úpravy

Ke stěžejním principům navrhované novely veterinárního zákona patří dosažení souladu s právem Evropských společenství v oblastech

- ochrany zdraví zvířat a v souvislosti s tím i ochrany zdraví lidí,
- zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, především potravin živočišného původu,
- sladění povinností a požadavků, kladených z veterinárního hlediska na chovatele hospodářských zvířat, na výrobce a zpracovatele živočišných produktů a na osoby, které obchodují se zvířaty a živočišnými produkty nebo je přepravují,
- integrace do jednotného vnitřního trhu se zvířaty a živočišnými produkty v rámci Evropské unie,
- jednotného režimu, jímž se řídí dovoz a tranzit zvířat a živočišných produktů ze zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie (třetí země),
- sjednocení a zvýšení účinnosti systémů veterinárních kontrol,
- klasifikace a likvidace konfiskátů (odpadů) živočišného původu,
- operativní a funkční výměny relevantních informací z oblasti veterinární péče,
- odborné kvalifikace veterinárních lékařů, jejího uznávání a výkonu této profese, (podrobně - viz část VI. materiálu – Tabulka posouzení slučitelnosti).

Sjednocení požadavků na ochranu zdraví zvířat, koordinace postupů a ochranných a vzdělávacích opatření při výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, je rozhodujícím předpokladem pro udržování dobrého zdravotního stavu populace zvířat a standardní nálezové situace, a to jak v České republice, tak i v rámci jednotlivých členských států Evropské unie; v konečném efektu napomáhá i ochraně zdraví lidí. Společně s posílením epizootologického dozoru a s vytvořením podmínek pro označování (identifikaci) hospodářských zvířat podmiňuje i úspěšnost tlumení (likvidace) nebezpečných nákaz a předcházení jejich šíření.

Podobně unifikované požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů, orientované zejména na dodržování zásad hygieny získávání, výroby a zpracovávání těchto produktů ve všech stádiích výrobního procesu, jsou zárukou jejich bezpečnosti a kvality a z širšího pohledu jsou i důležitou součástí komplexní ochrany spotřebitelů. Těžiště veterinární péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů je ve včasné zjišťování a odstraňování všech nepříznivě působících činitelů, jmenovitě nepovolených nebo zakázaných látek

a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým a hormonálním účinkem, jejich

metabolitů a jiných látek, které se dostaly do potravního řetězce a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí (dále jen „rezidua“).

V souvislosti s povinnostmi a požadavky, kladenými na chovatele hospodářských zvířat, na výrobce a zpracovatele živočišných produktů a na osoby, které obchodují se zvířaty a živočišnými produkty nebo které je přepravují, zdůrazňuje právo Evropských společenství, aby všechna místa (zařízení), na nichž jsou chována zvířata pro trh a na nichž se zachází se živočišnými produkty, byla náležitě uspořádána a vybavena pro svůj účel a aby byla nejen pod státním veterinárním dozorem, ale také pod vlastní účinnou a odpovědnou kontrolou každého podnikatele. Z tohoto zorného úhlu musí být také tato místa (zejména trhy, shromažďovací střediska, karanténní střediska, podniky, závody aj.) schvalována a registrována.

Jednotný vnitřní trh Evropské unie se zvířaty a živočišnými produkty, vytvářený na bázi volného pohybu zboží, je založen na jednotných, rovnocenných podmínkách a na odbourávání (omezování) překážek, které brání jeho rozvoji. Z tohoto důvodu vyžaduje úspěšné zapojení České republiky do evropského trhu se zvířaty a živočišnými produkty nejen harmonizaci veterinárních požadavků na zvířata a živočišné produkty, které jsou předmětem obchodování mezi Českou republikou a členskými státy Evropské unie, ale také harmonizaci veterinárních podmínek tohoto obchodování a odstranění rozdílů v jejich právní úpravě. To pak platí i pro stanovení režimu dovozu a tranzitu zvířat a živočišných produktů z třetích zemí.

Prvořadou pozornost věnuje veterinární legislativa Evropských společenství systému a organizaci veterinárních kontrol: obecným pravidlům veterinární kontrolní činnosti, formám a metodám jejího výkonu, rozhodující úloze veterinární kontroly zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, v místě jejich původu, a veterinární kontroly zvířat

a živočišných produktů, které jsou předmětem dovozu z třetích zemí, v místě jejich prvního vstupu na území členských států, opatřením v případě zjištění nedostatků a vzájemné spolupráci veterinárních kontrolních orgánů členských států. Je tedy pochopitelné, že se právě na tyto otázky zaměřuje také návrh novely veterinárního zákona.

Změny v oblasti veterinární asanace sledují zvýšení bezpečnostních záruk při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání konfiskátů živočišného původu, především pak těch, které vzhledem k přítomnosti patogenních organizmů mohou představovat vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí (vysokorizikové konfiskáty živočišného původu). Se zřetelem k výskytu transmisivních spongiformních encefalopatií (TSE) a poznatkům o původci bovinní spongiformní encefalopatie (BSE), který je velmi podobný původci nové formy Creutzfeldt-Jakobovy nemoci, se stanoví přísnější požadavky na neškodné odstraňování (likvidaci) určitých tkání přežvýkavců (tzv. specifikovaného rizikového materiálu).

Nezanedbatelným úkolem navrhované novely veterinárního zákona je také vytvoření podmínek pro počítačové zpracovávání a vyhodnocování dat z oblasti veterinární péče v zájmu jejich efektivního využívání v rámci soustavy orgánů veterinární správy a pro funkční vazbu informačního systému orgánů veterinární správy jednak na informační systémy dalších kontrolních orgánů působících na úsecích ochrany zdraví zvířat a zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, jednak na mezinárodní veterinární informační systémy (ANIMO, ADNS aj.).

V souladu se směrnicemi EHS (ES), které upravují problematiku uznávání profesních kvalifikací veterinárních lékařů, je nově upravena také problematika odborné způsobilosti veterinárních lékařů a s tím související vstup občanů členských států Evropské unie do této profese na území České republiky. Jediné, co v této souvislosti zbývá, je zrušit podmínku českého občanství, kterou ovšem nestanoví veterinární zákon, ale zákon č. 381/1991 Sb.,

o Komoře veterinárních lékařů České republiky. Předpokládá se, že tato podmínka, uvedená v § 4 zákona č. 381/1991 Sb., bude zrušena rozsahem nevelkou novelou tohoto zákona v období těsně před vstupem České republiky do Evropské unie, přičemž současně budou upraveny i některé procedurální otázky týkající se vydávání osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti, které taktéž upravuje zákon č. 381/1991 Sb.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh novely veterinárního zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh novely veterinárního zákona plně respektuje mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právními akty Evropských společenství

Návrh novely veterinárního zákona je plně slučitelný s právními akty Evropských společenství.

Uvedený stupeň slučitelnosti s komunitárním právem je výsledkem jednak přímého promítnutí relevantních ustanovení veterinární legislativy Evropských společenství do návrhu novely veterinárního zákona, jednak otevření adekvátního, ústavně korektního prostoru k tomu, aby se na základě zákonného zmocnění stala tato ustanovení součástí početného souboru prováděcích právních předpisů, jejichž vydání se předpokládá.

Seznam směrnic, popřípadě rozhodnutí EHS (ES), jejichž ustanovení jsou promítána do návrhu novely veterinárního zákona a návrhů právních předpisů vydaných k jeho provedení, relevantní obsah těchto předpisů Evropských společenství a jejich porovnání s návrhem novely veterinárního zákona je podrobně uveden v části VI. materiálu – Tabulka posouzení slučitelnosti.

Hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy,

zejména nároky na státní rozpočet

Se zdokonalením systému a organizace veterinárních kontrol tak, jak ji zakotvuje návrh novely veterinárního zákona, souvisí realizace projektu v rámci programu Phare, nazvaného „Dobudování institucí veterinární kontroly“. Součástí tohoto projektu je též výstavba nového školicího střediska orgánů veterinární správy. Pro Českou republiku vyplývá z tohoto projektu závazek podílet se na financování výstavby tohoto střediska v roce 2002

částkou

10 mil. Kč a v roce 2003 částkou 25 mil. Kč; změna technického projektu (jiné umístění střediska a změna spočívající v tom, že nepůjde o rekonstrukci, ale o novou výstavbu) si vyžádá dalších 10,3 mil. Kč.

V rámci programu Phare byl současně připraven projekt „Zlepšení kapacity vyšetření BSE“. Předpokládá se, že od poloviny roku 2003 do poloviny roku 2005 by Česká republika na jeho realizaci měla vynaložit cca 73 mil. Kč (dosud hradí vyšetření na BSE zpracovatelé masa,

ale finanční pomoc z prostředků Phare nemůže směřovat do soukromé sféry, a proto je třeba uvažovat nad tím, že by vyšetření bylo hrazeno z prostředků státního rozpočtu).

Zvýšení příjmů do státního rozpočtu lze naopak očekávat zejména v důsledku zvýšení paušální náhrady nákladů na vyšetřování (prohlídku) zvířat a živočišných produktů při porážení (v zájmu rovných podmínek soutěže na trhu vyžaduje veterinární legislativa Evropských společenství harmonizaci výše těchto náhrad, které jsou u nás – podle § 69 vyhlášky

č. 287/1999 Sb. – zatím výrazně nižší) a v důsledku náhrady nákladů spojených se sledováním přítomnosti některých nepovolených látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech (tyto náklady dosud nese stát a činí cca 30 mil. Kč ročně; napříště by je z těchto důvodů

měli hradit – opět v souladu s veterinární legislativou Evropských společenství – provozovatelé jatek, výrobci a zpracovatelé živočišných produktů). Takto získané finanční prostředky by měly být prostřednictvím státního rozpočtu vráceny do rozpočtu Státní veterinární správy, protože budou odpovídat zcela konkrétním výdajům orgánů veterinární správy vynaloženým na vyšetřování (prohlídku) zvířat a živočišných produktů a na odběr a laboratorní vyšetřování vzorků.

Přechod z okresního na krajský článek (krajské veterinární správy) jako první stupeň organizační soustavy veterinární správy si nevyžádá zvýšené nároky na státní rozpočet.

Zvláštní část

K části první – změně veterinárního zákona:

K bodu 1:

Doplnění dosavadního ustanovení § 1 se navrhuje proto, aby úvodní ustanovení veterinárního zákona jednak výslovně zdůrazňovalo soulad tohoto zákona s právem Evropských společenství, jednak aby pokrývalo celý předmět jím provedené právní úpravy.

K bodu 2:

V souladu s nyní platnými Legislativními pravidly vlády se do slov „zvláštními předpisy“ vkládá slovo „právními“; jde pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 3 :

Navrhované ustanovení obsahuje přesnější definice pojmů, které veterinární zákon v dalším textu používá, přizpůsobené i odpovídajícím definicím směrnic EHS (ES), jakož i definice nových pojmů, vyplývajících ze směrnic EHS (ES). Jde zejména o nově definované pojmy „chovatel“, „hospodářství“, „shromažďovací středisko“, „karanténa“, „izolace“, „ohnisko nákazy“, „veterinární přípravky“, „veterinární technické prostředky“,

„vysokorizikové konfiskáty živočišného původu“, „nízkorizikové konfiskáty živočišného původu“, „specifikovaný rizikový materiál“ a „schválený veterinární lékař“.

Shromažďovací středisko se stává dalším, specifickým typem svodu zvířat, důležitým hlavně z pohledu obchodování se zvířaty mezi Českou republikou a jednotlivými členskými státy Evropské unie.

Účelem dílčí úpravy definice pojmu „veterinární přípravky“ a nové definice pojmu „veterinární technické prostředky“ je zejména vymezení veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků ve vztahu k léčivým přípravkům a prostředkům zdravotnické techniky.

Základní dělení konfiskátů živočišného původu na vysokorizikové a nízkorizikové, stejně jako jejich základní charakteristika, je ve shodě s pojetím této problematiky ve směrnici EHS (ES). Nový pojem „specifikovaný rizikový materiál“ souvisí bezprostředně s problematikou transmisivních spongiformních encefalopatií (TSE).

K bodu 4:

Navrhuje se pouze dílčí zpřesnění tohoto ustanovení.

K bodu 5:

Navrhované ustanovení obsahuje přesnější charakteristiku pojmu „zvěřina“ a odděluje zvěřinu (a v důsledku toho i zacházení s ní) jako maso volně žijící lovné zvěře od masa zvěře chované ve farmovém chovu.

K bodu 6:

V tomto případě se sleduje promítnutí problematiky „regionalizace“ z veterinární legislativy Evropských společenství, která hraje důležitou roli zejména v oblastech ochrany proti šíření nebezpečných nálezů a obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, do veterinárního zákona.

Navrhuje se, aby za takovýto region byl považován kraj. Pro srovnání je možno uvést, že například v Belgii a Itálii se za „region“ považuje provincie, ve Francii département, v Německu Regierungsbezirk a v Rakousku Bezirk. Kraj se v našich podmínkách jeví jako nejvhodnější, a to jak z hlediska velikosti území, tak i z hlediska působnosti různých, vzájemně spolupracujících kontrolních a inspekčních orgánů.

K bodům 7 až 9:

Jde pouze o zpřesnění a dílčí doplnění povinností chovatelů zvířat, týkajících se celkové péče o zvířata a spolupráce chovatelů s orgány veterinární správy zejména při zajišťování preventivních a diagnostických úkonů.

K bodům 10 a 11:

V těchto bodech jsou přesněji formulovány povinnosti chovatelů těchto zvířat, která jsou vnímavá na vzteklinu, a to v zájmu zdokonalení ochrany před touto nebezpečnou nákazou.

K bodu 12:

Navrhovaná právní úprava vyplývá z přechodu z okresního na krajský článek jako první stupeň organizační soustavy veterinární správy.

K bodu 13:

V návrhu tohoto ustanovení jsou poněkud rozšiřovány, doplňovány, popřípadě zpřesňovány některé povinnosti chovatelů hospodářských zvířat, a to povinnosti vztahující se k veterinární kontrole zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, k protinákazovým

opatřením, k ochraně živočišných produktů před látkami a přípravky, které jsou škodlivé zdraví lidí, a k označování a evidenci hospodářských zvířat, popřípadě i k farmovému chovu zvěře. Důsledné plnění povinnosti týkající se označování a evidence hospodářských zvířat, která

je jinak zakotvena v zákoně č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), je veterinární legislativou Evropských společenství považováno za klíčové jmenovitě z hlediska účinnosti veterinárních kontrol a organizace dobře fungujícího vnitřního trhu Evropské unie se zvířaty.

Navrhované ustanovení sleduje také prohloubení dosavadní povinnosti chovatelů, kteří jako podnikatelé chovají hospodářská zvířata pro účely podnikání (dosud jen „oznámit okresní veterinární správě nejméně 30 dnů předem zahájení a ukončení této činnosti“). Jeho účelem

je zajistit zejména, aby hospodářství s hospodářskými zvířaty byla pod státním veterinárním dozorem, aby zvířata určená k obchodování pocházela z míst původu, která podléhají veterinární kontrole, a aby tak byly posíleny záruky, že tato zvířata splňují požadované podmínky.

Výrazně preventivní, ochranná povaha tohoto ustanovení spočívá hlavně v tom, že vyžaduje jednak neuvádět do oběhu zvířata, kterým byly podány nepovolené nebo zakázané látky nebo přípravky, jednak vést záznamy o podání takových léčivých přípravků a látek zvířatům, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, a dodržovat pro tyto léčivé přípravky a látky stanovené ochranné lhůty. Počítá také se systematickým sledováním (monitoringem) přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě.

Konečně je účelem navrhovaného ustanovení dosáhnout toho, aby při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů pracovaly osoby, které mají pro tuto činnost alespoň základní předpoklady z hlediska svých znalostí a zkušeností.

K bodu 14:

Návrhem nového znění tohoto ustanovení se sleduje celkové zpřesnění, ale zároveň i zjednodušení a zpružnění institutu přemístování zvířat, rizikového z epizootologického hlediska, jakož i zúžení případů, v nichž je třeba k přemístění zvířete veterinární osvědčení, a případů, v nichž je třeba k přemístění zvířete zdravotní potvrzení.

K bodům 15 a 18:

Dosavadní znění příslušných ustanovení veterinárního zákona mluví pouze o nakládání a vykládání zvířat při přepravě a nepamatuje na jejich event. překládání.

K bodu 16:

Účelem navrhované právní úpravy je zejména reagovat na právo Evropských společenství, které předpokládá, že osoby, které jako podnikatelé přepravují zvířata, budou úředně registrovány (a tedy i kontrolovány jmenovitě z hlediska dodržování veterinárních podmínek přepravy zvířat).

Konkrétní právní úprava této registrace bude součástí novelizace zákona č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání (podrobněji viz v obecné části důvodové zprávy).

K bodu 17:

Jedná se jen o dílčí věcnou opravu dosavadního textu, která vychází z účelu a povahy nutné porážky.

K bodu 19:

V souladu s nyní platnými Legislativními pravidly vlády se do slov „prováděcí předpis“ vkládá slovo „právní“, a to hromadně v těch případech, v nichž to návrh novely veterinárního zákona neprovádí jednotlivě, protože nejsou důvody zároveň pro jinou změnu nebo doplnění příslušného ustanovení veterinárního zákona.

K bodům 20 a 21:

Jde pouze o odstranění drobné nepřesnosti (institut dozoru je ve veterinárním zákoně označován jako „státní veterinární dozor“; neúplné označení by mohlo být chápáno i tak, že v daném případě může být dozor vykonáván kterýmkoli veterinárním lékařem) a o výslovné stanovení povinnosti pořadatele svodu zvířat požádat obec o povolení konání tohoto svodu.

K bodu 22:

Shromažďovacímu středisku přikládá právo Evropských společenství – jak již bylo uvedeno v souvislosti se zařazením tohoto pojmu mezi základní, pro účely zákona definované pojmy – významné místo, a to jmenovitě z hlediska veterinárních podmínek obchodování se zvířaty mezi Českou republikou a členskými státy Evropské unie.

Navrhované ustanovení stanoví, jakým požadavkům musí shromažďovací středisko odpovídat, za jakých podmínek může být krajskou veterinární správou schváleno, za jakých podmínek mohou být schváleni soukromí veterinární lékaři pro shromažďovací středisko a jaké jsou povinnosti jeho provozovatele.

Návrh následujícího ustanovení pak opět v souladu s právem Evropských společenství upravuje postavení a povinnosti obchodníka se skotem a prasaty. Vychází z toho, že také v tomto případě se vyžaduje schválení a registrace krajskou veterinární správou, a zdůrazňuje odpovědnost takového obchodníka za to, jaká zvířata nakupuje a prodává, a za vedení záznamů, které po určitou dobu zaručují transparentní přehled o obchodech, jež obchodník uskutečnil.

K bodům 23 a 24:

Nově navrhované znění § 10 vychází z nově vymezeného okruhu nebezpečných nákaz, jimiž jsou jednak náказы povinně hlášené Evropské komisi a členskými státy Evropské unie (celkem 18 nákaz vyjmenovaných v příloze č. 1 k návrhu tohoto zákona), jednak další náказы, které jsou považovány za nebezpečné a jsou uvedeny v příloze č. 2 k návrhu tohoto zákona. Vedle toho budou prováděcím právním předpisem stanoveny v souladu s příslušnými směrnici EHS (ES) i náказы a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, pro které se vypracovávají pohotovostní plány, náказы a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, pro které se vypracovávají programy ozdravování zvířat, a náказы a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována. Prováděcímu právnímu předpisu bude také dána možnost stanovit postup uznávání stád, hospodářství, okresů, krajů nebo státu za prosté nákaz (důležité pro získání možnosti uplatňovat při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty zvláštní veterinární záruky), a zcela konkrétně, podrobně rozvést opatření, která mají být uplatňována při zdolávání některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka (dosud je tomu tak jen z hlediska slintavky a kulhavky, moru prasat a newcastleské choroby).

K bodům 25 až 27:

Jedná se o dílčí doplnění, která jednak rozšiřují oznamovací povinnost vedle nebezpečných nákaz také na nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jednak rozšiřují zákaz,

aby v případě podezření z výskytu nebezpečné nákazy neopouštěla podezřelá zvířata svá stanoviště, i na zvířata vnímavá na příslušnou nákazu.

K bodům 28 až 33:

Účelem úprav navrhovaných v těchto bodech je vesměs v souladu se směrnicemi EHS (ES), které se zabývají zdoláváním (likvidací) nebezpečných nákaz, zdokonalit opatření, jež je třeba bez prodlení učinit k potvrzení nebo vyloučení nebezpečné nákazy, k zabránění jejímu šíření a v případě jejího potvrzení k jejímu zdolávání.

K bodu 34:

Navrhované ustanovení určuje, jak postupovat, jestliže lze z okolností případu důvodně usuzovat, že nebezpečná nákaza, která se vyskytla v některém hospodářství, se projeví také v jiném hospodářství.

K bodům 35 a 36:

Na tomto místě se zpřesňují podmínky, jejichž splnění dovoluje prohlásit nebezpečnou nákazu za zdolanou (což je důvodem ke zrušení mimořádných veterinárních opatření). Dosavadní ustanovení § 17 odst. 4 se pak zrušuje z toho důvodu, že není v potřebném souladu s veterinární legislativou Evropských společenství; s odpovídající úpravou této problematiky se počítá v bodě 24.

K bodu 37:

Navrhované ustanovení vytváří v souladu s právem Evropských společenství podmínky pro zavedení sítě epizootologického sledování (surveillance) skotu a prasat, která má zajistit úplný a aktuální přehled o hospodářstvích a uvedených hospodářských zvířatech, jejich stavu a pohybu. Mj. počítá s tím, že krajská veterinární správa schválí pro každé hospodářství některého ze soukromých veterinárních lékařů jako schváleného veterinárního lékaře hospodářství (a účastníka sítě epizootologického sledování), stanoví podmínky pro jeho schválení a jeho povinnosti. V intencích veterinární legislativy Evropských společenství se také zdůrazňuje, že počítačová databáze musí být plně funkční i v době, kdy ještě nebude zavedena síť epizootologického sledování.

Navrhované ustanovení § 17b je logickým pokračováním navrhovaného ustanovení § 10. Jestliže se totiž v § 10 stanoví, které nákazy se považují za nákazy nebezpečné, a v následujících ustanoveních, jak se musí postupovat v případě podezření z výskytu nebo výskytu nebezpečné nákazy, pak se v § 17b musí stanovit, jak se postupuje v případě podezření z výskytu nebo výskytu nákazy, která není považována za nebezpečnou, anebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není zároveň nebezpečnou nákazou. Jde-li o nákazu, která není považována za nebezpečnou, anebo o nemoc přenosnou ze zvířat na člověka, která není zároveň nebezpečnou nákazou, ponechává se více na úvaze a odpovědnosti příslušného orgánu, jaká opatření učiní na základě svých odborných znalostí a zkušeností s přihlédnutím k tomu, o jakou nákazu nebo nemoc se jedná, a k místním podmínkám.

K bodu 38:

K základním veterinárním požadavkům na živočišné produkty se řadí i požadavek na jejich náležitě označování z hlediska zdravotní nezávadnosti.

K bodům 39 a 40:

V souladu s právem Evropských společenství se ustupuje od posuzování potravin živočišného původu jako požitelných, podmíněně požitelných a nepožitelných; zůstávají jen potraviny živočišného původu požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě nebo dalším zpracování, a nepožitelné.

K bodu 41:

Úpravy navrhované v tomto bodě mají za účel zejména stanovit, které doplňkové látky a léčivé přípravky jsou pro zvířata, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, zakázány (jde o látky a přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek) a které z nich jim mohou být podávány pouze zcela výjimečně a jen za určitých podmínek (k léčebným účelům). Nově se také určuje délka ochranné lhůty, jestliže byly zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, u kterých nestanovil ochrannou lhůtu výrobce. Pamatuje se též na to, že prováděcím právním předpisem budou podrobněji upraveny jednak podmínky výjimečného podávání některých doplňkových látek a léčivých přípravků zvířatům produkujícím produkty určené k výrobě potravin, jednak způsob sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě.

K bodu 42:

Jedná se pouze o dílčí zpřesnění dosavadního znění.

K bodu 43:

Vypouští se věta podle níž bylo možno za určitých okolností použít maso zvířat zoologických zahrad a cirkusů jako zvěřinu k výživě lidí; s touto možností se napříště nepočítá.

K bodu 44:

Dosavadní ustanovení, které stanoví veterinární požadavky na uvádění mléka a vajec do oběhu, se doplňuje o veterinární požadavky na uvádění medu do oběhu.

K bodům 45 až 47:

V těchto bodech se navrhuje některé dílčí úpravy, které se týkají prodeje některých živočišných produktů v místě výroby přímo spotřebiteli (živá drůbež a živí králíci, syrové mléko, čerstvá vejce).

K bodům 48, 49 a 51:

Jde jednak o rozšíření zákazu domácích porážek na jelenovité z farmových chovů, jednak o vymezení případů, v nichž zvěř ve farmovém chovu může být poražena na farmě (místo na jatkách) a kdy může být poražena zastřelením. Poměrně rigorózní podmínky jsou dány proto, aby nedocházelo ke zneužití této možnosti.

K bodu 50:

Se zřetelem na ochranu zdraví lidí a v souladu s požadavkem práva Evropských společenství sjednotit postup na tomto úseku se výslovně ukládá povinnost vyšetřovat svalovinu zvířat vnímavých na trichinelózu na přítomnost svalovce (trichinell).

K bodům 52 a 53:

Navrhované ustanovení znamená prohloubení dosavadní povinnosti podnikatelů, kteří zacházejí se živočišnými produkty (dosud jen „požádat před zahájením této činnosti okresní veterinární správu o vydání osvědčení o tom, že splňuje požadavky a podmínky stanovené pro

zacházení se živočišnými produkty“). Hlavním smyslem tohoto ustanovení je zabezpečit, aby živočišné produkty byly vyráběny a zpracovávány v místech (zařízeních), která jsou pod státním veterinárním dozorem, aby byla hygiena výroby náležitě kontrolována a aby tak byly posíleny záruky, že živočišné produkty odpovídají stanoveným požadavkům.

K bodům 54 až 58:

Návrhy, které jsou obsaženy v těchto bodech, směřují vesměs k určitému rozšíření povinností osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty, především potraviny, a to tak, aby úprava těchto povinností byla konformní úpravě frekvencované v Evropské unii. Těžiště těchto povinností je třeba spatřovat v opatřování potravin živočišného původu označením zdravotní nezávadnosti, v povinnosti provádět vlastní, vnitropodnikovou kontrolu hygieny výroby včetně odběru vzorků a jejich laboratorního vyšetření a v povinnosti poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin (aktuální požadavek z hlediska posilování bezpečnosti potravin v Evropské unii).

K bodům 59 a 60:

Účelem navrhovaného doplnění je dosáhnout toho, aby povinností provozovatele jatek bylo nejen označit jatečná zvířata při jejich příjmu na jatky a zabezpečit, aby kdykoli mohla být určena jejich totožnost, ale také zajistit, aby na jatky byla přijímána pouze jatečná zvířata, která jsou řádně označena a provázena stanovenými průvodními doklady, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky nebo přípravky a u kterých – pokud jim byly podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, jejichž působením mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty – byly dodrženy ochranné lhůty.

K bodům 61 a 62:

Jde jen o dílčí doplnění (zpřesnění) dosavadních ustanovení.

K bodu 63:

Účelem navrhovaného ustanovení je zejména z epizootologických důvodů zajistit, aby jatečná zvířata, která byla určena k porážení, dodána na jatky a přijata na ně, nemohla již bez souhlasu úředního veterinárního lékaře opustit prostory jatek a být využita jiným způsobem.

K bodům 64 a 65:

Nově se formuluje ustanovení veterinárního zákona o zákazu porážení jatečných zvířat, a to tak, aby odpovídalo pravidlům uplatňovaným v Evropské unii.

K bodům 67 a 68:

V prvním případě jde o vypuštění požadavku, který je v obecné podobě vyjádřen již jinde (§ 20 odst. 2), v druhém případě o přesnější stanovení veterinárních podmínek pro sezónní prodej živých ryb.

K bodům 69, 71 a 74:

Jedná se toliko o dílčí úpravy, týkající se přepravy živočišných produktů, zejména pak přesnějšího vymezení případů, v nichž je k této přepravě třeba veterinární osvědčení.

K bodu 70:

Účelem této úpravy je – podobně jako v případě přepravy zvířat – reagovat na právní akty Evropských společenství, které předpokládají, že osoby, které jako podnikatelé přepravují živočišné produkty, budou úředně registrovány (a tedy i kontrolovány, jmenovitě z hlediska dodržování veterinárních podmínek přepravy živočišných produktů).

K bodu 75:

Navrhovaná úprava veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty v rámci Evropské unie, jejich dovozu a tranzitu z třetích zemí a jejich vývozu do těchto zemí je zcela novou záležitostí, bezprostředně spjatou se vstupem České republiky do Evropské unie. Ustanovení § 28 až 31 jsou věnována obchodování se zvířaty a živočišnými produkty mezi Českou republikou a členskými státy Evropské unie, ustanovení § 32 až 38d dovozu zvířat a živočišných produktů ze zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie, v nezbytném rozsahu pak i tranzitu zvířat a živočišných produktů pocházejících z těchto zemí a jejich vývozu do těchto zemí.

K obchodování se zvířaty a živočišnými produkty v rámci Evropské unie:

- § 28 – stanoví, která zvířata a živočišné produkty mohou být předmětem obchodování mezi Českou republikou a členskými státy Evropské unie (jaké požadavky a podmínky musí splňovat) a jaké kontrole podléhají (v místě původu a při příchodu na místo určení). Vyžaduje také, aby osoby, které se podílejí na tomto obchodování, byly registrovány krajskou veterinární správou;
- § 29 – upravuje účel a obsah (způsob provádění) veterinární kontroly v místě původu a povinnosti chovatelů a osob, které zacházejí se živočišnými produkty, v souvislosti s veterinární kontrolou v místě původu;
- § 30 – upravuje účel a obsah (způsob provádění) veterinární kontroly při příchodu na místo určení, povinnosti příjemců zvířat a živočišných produktů v místě určení a postup orgánů provádějících veterinární kontrolu při příchodu na místo určení v případě zjištění, že zvířata nebo živočišné produkty nesplňují požadavky a podmínky obchodování;
- § 31 – stanoví, jaké povinnosti mají orgány veterinární správy ve vztahu k Evropské unii a jejím členským státům, dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy nebo jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, a kdo nese náklady na opatření přijatá v případě zjištění, že zvířata nebo živočišné produkty nesplňují požadavky a podmínky obchodování.

K veterinárním podmínkám dovozu zvířat a živočišných produktů z třetích zemí (a k tranzitu zvířat a živočišných produktů pocházejících z třetích zemí a k jejich vývozu do třetích zemí):

- § 32 – obsahuje základní požadavky a podmínky dovozu zvířat a živočišných produktů z třetích zemí (vstup dovážených zvířat a živočišných produktů na území České republiky nebo jiného státu – členského státu Evropské unie přes stanoviště veterinární hraniční kontroly, na níž je dovážené zboží podrobno pohraniční veterinární kontrole, provázení dováženého zboží prvopisy veterinárních osvědčení a jiných požadovaných průvodních dokladů, účel pohraniční veterinární kontroly, osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku, propuštění kontrolovaného zboží do volného oběhu, povinnosti dovozce ve vztahu k provádění pohraniční veterinární kontroly);
- § 33 – charakterizuje pohraniční veterinární kontrolu jako kontrolu dokladů a totožnosti a kontrolu fyzickou a uvádí, jak se provádí tato kontrola (co se jí ověřuje, resp. zjišťuje), jak se postupuje v případě zjištění, že kontrolované zboží může představovat nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí, anebo že v činnosti stanoviště veterinární

- hraniční kontroly některého členského státu Evropské unie se projevují závažné nebo opakované nedostatky;
- § 34 – stanoví, za jakých podmínek lze povolit vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky, za jakých okolností se tato zvířata umísťují v karanténě nebo v izolaci, kdo nese náklady na umístění a držení těchto zvířat v karanténě nebo v izolaci a jak se postupuje ohledně těchto zvířat, pokud byla propuštěna do volného oběhu;
- § 35 – upravuje, jaká opatření činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, jestliže zjistí, že dovážená zvířata nesplňují dovozní podmínky, anebo že došlo k nějakému pochybení nebo nesrovnalosti, a kdo nese náklady na tato opatření;
- § 36 – stanoví, jak se naloží se živočišnými produkty dováženými z třetích zemí, jestliže vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, anebo jestliže se prokáže, že dovážené živočišné produkty nesplňují dovozní podmínky nebo že došlo k nějakému pochybení nebo nesrovnalosti, a kdo nese náklady na přijatá opatření;
- § 37 – upravuje veterinární podmínky dovozu živočišných produktů z třetích zemí, určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, podmínky zpětného dovozu živočišných produktů, podmínky dodávek živočišných produktů, určených ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě a jak se postupuje ohledně živočišných produktů, dovážených z třetích zemí, pokud byly propuštěny do volného oběhu;
- § 38 – upravuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit tranzit zvířat a živočišných produktů z jedné třetí země do jiné třetí země územím České republiky;
- § 38a – stanoví výjimky z ustanovení § 32 až 38;
- § 38b – vyžaduje k vývozu zvířat a živočišných produktů do třetích zemí veterinární osvědčení, vydané na základě vývozcem předloženého dokladu o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející (tranzitní) stát;
- § 38c – stanoví podmínky přepravy dovážených, vyvážených a provážených zvířat a živočišných produktů;
- § 38d – uvádí, které zvláštní právní předpisy o dovozu a vývozu zvířat zůstávají nedotčeny a které zboží nepodléhá pohraniční veterinární kontrole.

K bodům 76 až 78 a 83:

Navrhovaná ustanovení určují, jakým způsobem a za jakých podmínek se neškodně odstraňují a dále zpracovávají vysokorizikové a nízkorizikové konfiskáty živočišného původu a jaká zvláštní opatření se vztahují na zacházení s tzv. specifikovaným rizikovým materiálem, jednak uvádí do souladu úpravu speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace ve veterinární asanační činnosti s úpravou provedenou zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (§ 58 a násl. cit. zákona).

K bodům 79, 81 a 82:

Jedná se jen o dílčí změny nebo doplnění, které převážně souvisejí s nově koncipovaným dělením konfiskátů živočišného původu na vysokorizikové a nízkorizikové.

K bodu 80:

Navrhované ustanovení zpřesňuje podmínky neškodného odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu samotnými chovateli. Mj. vylučuje se zřetelem na ochranu před

transmisivními spongiformními encefalopatiemi (TSE), aby byly neškodně odstraňovány kadávery pocházející ze zvířat, která náležejí mezi přežvýkavce, nebo z prasete. Vyjmutí kadáverů zvířat v zájmovém chovu z vysokorizikových a jejich zařazení mezi nízkorizikové konfiskáty živočišného původu souvisí jednak se zachováním možnosti neškodného odstraňování těchto kadáverů samotnými chovateli (pochopitelně za stanovených podmínek), jednak s otevřením možnosti zřizování a provozování míst (zařízení) určených pro ukládání nebo spalování těchto kadáverů.

K bodu 84:

V souladu s veterinární legislativou Evropských společenství se zavádí pro asanační podniky mj. povinnost – podobně, jako takovou povinnost mají výrobci a zpracovatelé živočišných produktů – určit kritické body pro každý technologický postup, provádět jejich kontrolu, vést o tom záznamy a uchovávat je po stanovenou dobu pro potřebu orgánů vykonávajících státní veterinární dozor. Plnění této povinnosti nepochybně zvýší bezpečnost neškodného odstraňování a dalšího zpracovávání konfiskátů živočišného původu, jakož i bezpečnost výsledných produktů tohoto zpracovatelského procesu.

K bodu 85:

Nebylo by správné, aby event. byla požadována úplata za poskytnutí vhodného prostoru v asanačním podniku k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů, protože jde o úkony činěné ve veřejném zájmu v rámci výkonu státního veterinárního dozoru.

K bodu 86:

Účelem navrhovaného ustanovení je zejména z epizootologických důvodů zajistit, aby konfiskáty živočišného původu, které již byly převzaty asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování, nemohly již bez souhlasu krajské veterinární správy opustit prostory tohoto podniku s výjimkou jejich přemístění do jiného asanačního podniku.

K bodu 87:

Navrhovaná úprava vytváří v souladu se zahraniční praxí prostor pro zřizování a provozování míst (zařízení) pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu („hřbitovy“ a „krematoria“ pro tato zvířata).

K bodům 89 a 90:

V prvním případě jde jen o formální úpravu, ve druhém případě o rozšíření možnosti odchytu – byť jen v ojedinělých případech – i na jiná zvířata, než jsou psi a kočky.

K bodům 91 až 93

Návrhy těchto ustanovení sledují vytvoření podmínek pro získávání odborné způsobilosti k odchytu toulavých zvířat a zacházení s nimi.

K bodům 94 až 97:

Tato úprava jednak zpřesňuje některé dosavadní působnosti Ministerstva zemědělství, jednak určuje, že každoročně budou prováděny povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu, jakož

i brucelózy a Aujeszkyho choroby prasat. Poněkud mění také působnost Ministerstva zemědělství z hlediska vyhlášení mimořádných veterinárních opatření. Zřizovatelská funkce Ministerstva zemědělství se rozšiřuje na národní referenční laboratoře.

K bodům 98 a 99:

Jde o přesnější vymezení působnosti mezi ministerstvy obrany a vnitra (jejich veterinárními složkami) a orgány veterinární správy při provádění odborných veterinárních úkonů a při výkonu státního veterinárního dozoru.

K bodům 100 a 101:

Navrhované změny znamenají dílčí zpřesnění působnosti obcí; vydávání nařízení obce (místo obecně závazných vyhlášek) o nařízení mimořádných veterinárních opatření umožní pružnější, rychlejší reakci na výskyt nebezpečné nákazy.

Zároveň se stanoví, že v hlavním městě Praze vyhláší a ruší mimořádná veterinární opatření vždy jen Městská veterinární správa v Praze (se zřetelem k tomu, že její územní působnost se kryje s územní působností Magistrátu hl.m.Prahy).

K bodu 102:

Jedná se jen o legislativně technické zpřesnění (s ohledem na nyní platná Legislativní pravidla vlády).

K bodům 103 a 104:

Do těchto bodů se promítá zřízení krajských veterinárních správ jako nového prvního stupně organizační soustavy veterinární správy (místo nynějších okresních veterinárních správ a městských veterinárních správ v Brně, Ostravě a Plzni). Počítá se však s tím, že nově zřízené krajské veterinární správy budou mít v dosavadních okresech své inspektoráty v zájmu lepšího a úspornějšího výkonu některých činností, které vyžadují pravidelný, úzký kontakt s terénem (zejména organizace preventivních a diagnostických úkonů a tlumení nákaz, kontrola zdraví zvířat a hygieny výroby živočišných produktů, schvalování a kontrola hospodářství, podniků apod.).

K bodům 105 až 112:

Ustanovení, popřípadě dílčí změny a doplnění, která jsou navrhována v těchto bodech, se vesměs týkají působnosti Státní veterinární správy a převážně souvisejí s veterinární legislativou Evropských společenství a se vztahy mezi Státní veterinární správou, orgány a členskými státy Evropské unie; to platí především pro body 107, 108, 109, 110 a 111. Navazují také na některé navrhované úpravy působnosti Ministerstva zemědělství (srov. body 105 a 106). V bodě 105 se povinnost Státní veterinární správy zpracovávat koncepce pro hlavní úseky veterinární péče rozšiřuje na plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí

u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě, v bodě 106 se v souladu s veterinární legislativou Evropských společenství pamatuje na národní referenční laboratoře, v bodě 110 na odbornou průpravu veterinárních asistentů.

K bodům 113 až 125:

Ustanovení, popřípadě dílčí změny a doplnění, která jsou navrhována v těchto bodech, se vesměs týkají působnosti krajské veterinární správy jako nového prvního stupně

organizační soustavy veterinární správy; slad'ují tuto působnost s působností Státní veterinární správy

a v některých směrech ji – na rozdíl od dosavadní působnosti okresních veterinárních správ – rozšiřují. Z tohoto pohledu je na místě zmínit zejména schvalování a registraci trhů, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, podniků, závodů a jiných zařízení, výslovně zdůrazňovanou odpovědnost za úplnost a správnost vydávaných veterinárních osvědčení a prověřování systému vlastní, vnitropodnikové kontroly hygienických podmínek výroby živočišných produktů.

K bodu 126:

Toto dílčí doplnění má zajistit, aby v povolení vydaném právnické osobě k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, anebo k provozování asanačního podniku, byl uveden také její odborný zástupce.

K bodu 127:

Navrhované ustanovení vytvoří v souladu s požadavky Evropské unie podmínky pro schvalování a fungování národních referenčních laboratoří, jejichž úkolem je prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti, a to jednak na úseku potvrzování a tlumení nálezů, jednak na úseku sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě.

K bodům 128 až 136:

Účelem navrhovaných změn a doplnění je zvýšení účinnosti státního veterinárního dozoru. Důležité je hlavně nově navrhované ustanovení § 53 odst. 1 písm. f). Toto ustanovení opravňuje orgány vykonávající státní veterinární dozor k tomu, aby na základě zjištění závažných nedostatků (že živočišné produkty nejsou zdravotně nezávadné, že nejsou dodržovány hygienické podmínky výroby a živočišné produkty neodpovídají stanoveným požadavkům), které nelze rychle a účinně odstranit jinak, živočišné produkty na místě znehodnotily a neškodně odstranily nebo nařídily jejich znehodnocení nebo neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby, anebo omezily nebo zakázaly výrobu nebo uvádění živočišných produktů do oběhu. Jde o opatření, které je plně v souladu s veterinární legislativou Evropských společenství a s úsilím Evropské unie o zvýšení bezpečnosti a kvality potravin a které nachází také v našem právním řádu postupně své místo (srov. § 84 odst. 1 písm. f) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů).

V intencích veterinární legislativy Evropských společenství jsou také zvláštní opatření vůči chovatelům skotu, která je možno uložit, jsou-li porušovány povinnosti spojené s označováním a evidencí těchto zvířat.

K bodům 137 až 142:

Jde pouze o dílčí zpřesnění charakteristiky některých mimořádných veterinárních opatření a podmínek pro jejich vyhlášení nebo nařízení.

K bodu 143:

Navrhovaná úprava sleduje, aby závazný posudek byl vydáván z epizootologických důvodů i v případech staveb (zařízení), určených k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

K bodu 144:

Jedná se o nové ustanovení, které jednak formuluje základní podmínky pro vystavování veterinárního osvědčení, jednak vyjadřuje zákaz pozměňování nebo jiného zneužívání vydaného veterinárního osvědčení.

K bodu 145:

Jde jen o reakci na změnu označení dřívějších orgánů hygienické služby.

K bodům 146 a 147:

Jedná se pouze o drobná doplnění ustanovení, která vymezují odbornou veterinární činnost (o diagnostiku zdraví zvířat) a jmenují orgány, instituce a osoby, které tuto činnost vykonávají (o národní referenční laboratoře).

K bodu 148 :

Jde o důsledek přesnějšiho vymezení působnosti mezi ministerstvy obrany a vnitra a orgány veterinární správy.

K bodu 149:

V návrhu takto nově koncipovaného ustanovení o odborné způsobilosti se promítá zejména skutečnost, že na Veterinární a farmaceutické univerzitě v Brně je možno studovat jednak v magisterském, jednak v bakalářském studijním programu a že absolventi studia v bakalářském studijním programu jsou pochopitelně též osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti, a to v rozsahu korespondujícím jimi získané odborné způsobilosti. Dále se v něm promítají směrnice EHS (ES) upravující nediskriminační postup při udělování oprávnění vyžadovaných pro výkon soukromé praxe veterinárního lékaře osobami, které jsou občany členských států Evropské unie (jmenovitě směrnice, která se týká vzájemného uznávání diplomů, vysvědčení a jiných dokladů o předepsané kvalifikaci ve veterinárním lékařství, včetně opatření k usnadnění účinného výkonu práva zřizování a svobody poskytování služeb, a směrnice, která se týká koordinace právních a správních předpisů vzhledem k činnosti veterinárních lékařů).

Počítá se s dvojitou specializovanou odbornou přípravou k získání odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností: s přípravou organizovanou orgány veterinární správy k získání odborné způsobilosti k výkonu funkce veterinárního asistenta a s přípravou podle zvláštních právních předpisů k získání odborné způsobilosti k provádění speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace. Odbornou způsobilost k výkonu funkcí veterinárních asistentů, s nimiž navrhovaná novela veterinárního zákona ve shodě s právem Evropských společenství uvažuje pro pomoc úředním veterinárními lékaři při plnění některých úkolů, mají bez dalšího také osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny.

K bodu 150:

Navrhované ustanovení vychází z toho, že vstup veterinárních lékařů do soukromé praxe nebude napříště záležitostí Státní veterinární správy a jejího rozhodnutí, ale výlučně záležitostí Komory veterinárních lékařů České republiky. Jinými slovy, že bude záviset pouze

na splnění podmínek pro výkon této činnosti stanovených zákonem ČNR č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

Do druhého odstavce tohoto ustanovení se opět promítá směrnice, která se týká vzájemného uznávání diplomů, vysvědčení a jiných dokladů o předepsané kvalifikaci ve veterinárním lékařství, včetně opatření k usnadnění účinného výkonu práva zřizování a svobody poskytování služeb.

K bodům 151 až 153:

V této souvislosti jsou navrhovány některé úpravy povinností soukromých veterinárních lékařů, směřující k jejich částečnému zúžení i k jejich přesnějšimu vyjádření.

K bodům 154 až 156:

V těchto bodech navrhovaná úprava veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků je úpravou převážně novou a rozsáhlejší, která odstraňuje některé nedostatky dosavadní úpravy a sblíží ji s úpravou danou právními akty Evropských společenství.

- § 65 – vymezuje působnost Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv na úseku veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, tedy jeho působnost neregulovanou zákonem č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů. Předností tohoto ustanovení je především ucelená úprava rozhodování jmenovaného ústavu ve vztahu k veterinárním přípravkům, popřípadě i veterinárním technickým prostředkům;
- § 66 – formuluje základní požadavky na veterinární přípravky a veterinární technické prostředky;
- § 66a – stanoví základní povinnosti držitelů rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, výrobců schválených veterinárních přípravků, jejich prodejců a osob, které s těmito prostředky jinak zacházejí;
- § 66b – určuje, kterým osobám mohou být dodávány veterinární přípravky volně neprodejně a volně prodejné s omezením a jak s nimi tyto osoby mohou nakládat;
- § 66c – stanoví základní povinnosti výrobců a dovozců veterinárních technických prostředků, jejich prodejců a osob, které tyto prostředky používají, anebo provádějí jejich údržbu a servis.

K bodům 158 až 160:

Účelem navrhovaných změn v oblasti náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti se zdoláváním (likvidací) nebezpečných nákaz je docílit harmonizace s úpravou této problematiky, jak ji provádějí právní akty Evropských společenství (jmenovitě rozhodnutí Rady 90/424/EHS o výdajích na veterinárním úseku). Tato harmonizace je totiž podmínkou pro poskytování finančních příspěvků Evropské unie těm členským státům, které v souvislosti se zdoláváním (likvidací) nebezpečných nákaz účelně vynaložily prostředky na náhradu nákladů a ztrát vzniklých chovatelům prováděním nařízených veterinárních opatření. Z toho důvodu se zejména sjednocuje výčet těch nebezpečných nákaz, v souvislosti s jejichž výskytem a nařízenými veterinárními opatřeními se poskytuje náhrada nákladů a ztrát s finančním příspěvkem Evropské unie (příloha č. 3 k tomuto zákonu), i obsah a rozsah této náhrady.

Nově se také umožňuje, aby bylo chovateli možno poskytnout přiměřenou zálohu na náhradu nákladů a ztrát, pokud jsou ochranná a zdolávací opatření dlouhodobá a chovatel by v důsledku čekání na konečné zúčtování a výplatu náhrady byl neúměrně dlouho ponecháván v tíživé hmotné situaci.

K bodu 161:

V tomto bodě se vesměs jedná o dílčí změny, které mají přispět k větší vyváženosti sankcí pro fyzické osoby, které nejsou podnikateli, za přestupky na úseku veterinární péče, a to jak z hlediska porovnávání míry závažnosti jednotlivých povinností stanovených veterinárním zákonem a míry následků jejich porušení (nesplnění, nedodržení), tak i z hlediska postihu porušení obdobných povinností stanovených jinými zákony, které upravují věcně či významem blízké společenské vztahy.

K bodu 162:

Nově se navrhuje ustanovení, které má umožnit sankcionování soukromých veterinárních lékařů a soukromých veterinárních techniků za porušení těch povinností, jejichž nesplnění se může nepříznivě projevit v klíčových oblastech veterinární péče, tj. v ochraně zdraví zvířat před nebezpečnými nákazami a jejich šířením a v zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, v případě soukromých veterinárních techniků také za porušení povinnosti samostatně vykonávat pouze takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

K bodu 163:

Navrhuje se zrušit ustanovení § 71 odst. 5, protože je nadbytečné se zřetelem na ustanovení § 74 odst. 4.

K bodu 164:

Ve vztahu k sankcím pro právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání platí obdobně to, co bylo uvedeno k bodu 161. Dílčí změny v sankcích ukládaných Ústavem pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv vycházejí z převážně nové a rozsáhlejší úpravy problematiky veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (včetně úpravy povinností, které jsou s výrobou, uváděním do oběhu a používáním uvedených přípravků a prostředků spojeny).

K bodu 165:

Navrhuje se v samostatném paragrafu upravit sankce, které se budou ukládat pouze v období do vstupu České republiky do Evropské unie, a to za porušení povinností podle stávajícího veterinárního zákona (vzhledem k odložené účinnosti Hlavy IV.)

K bodům 166 a 167:

Jde pouze o přesnění a doplnění těchto ustanovení.

K bodu 168:

Jedná se o dílčí úpravu, která vyplývá z navrhovaných změn na úseku náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti se zdoláváním (likvidací) nebezpečných nákaz a sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech. Znění tohoto ustanovení je ve shodě s tím, jak je otázka nákladů spojených s vyšetřováním (prohlídkou) zvířat a živočišných produktů, resp. nákladů spojených se sledováním přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech řešena právními akty Evropských společenství.

K bodu 169:

Navrhovaná úprava vyplývá z nově formulovaných ustanovení, která upravují veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty v rámci Evropské unie a jejich dovozu z třetích zemí.

K bodu 170:

Jde o důsledek zrušení okresních úřadů.

K bodu 171:

Navrhované dílčí změny souvisejí jednak s tím, že se předpokládá změna subjektu vyhlášujícího mimořádná veterinární opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů (Státní veterinární správa místo Ministerstva zemědělství), jednak s tím, že ke zveřejnění vyhlášených opatření lze využít i webovou stránku Státní veterinární správy.

K bodu 172:

Pro opatření, podle něhož může veterinární inspektor na místě znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, nebo nařídít jejich znehodnocení nebo neškodné odstranění, anebo omezit nebo zakázat výrobu nebo uvádění živočišných produktů do oběhu, je stanoven specifický postup (neplatí správní řád); jinak by tato opatření ztrácela svůj hlavní smysl a účinnost. Ostatně s takovým postupem počítá i zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (§ 84 odst. 3), stejně tak i zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci

a o změně některých souvisejících zákonů. Navíc odpovídá tento postup i tendencím inklinujícím v podobných situacích k bezprostředním zákrokům, které jsou prosazovány i ve veterinární legislativě Evropských společenství.

Správní řád neplatí také v případech, v nichž krajské veterinární správy vyhovějí žádosti o schválení trhu, shromažďovacího střediska, karanténního střediska, podniku, závodu nebo jiného zařízení, a v případech, kdy rozhodují o použitelnosti (požitelnosti) živočišných produktů (při rozhodování o použitelnosti, resp. požitelnosti živočišných produktů se neuplatňuje správní řád ani v současné době a nebylo by to ani technicky možné).

K bodu 173:

Navrhované ustanovení reaguje na skutečnost, že všechny podniky, jichž se toto ustanovení týká, nejsou dosud uspořádány a vybaveny tak, aby ve všech směrech odpovídaly požadavkům kladeným na ně předpisy Evropských společenství a uplatňovaným v Evropské unii.

K bodu 174:

Upravené znění § 78 obsahuje rozšířený výčet zmocňovacích ustanovení, tj. včetně těch, jež jsou navrhována v rámci novelizace veterinárního zákona.

K bodu 175:

V souvislosti s přechodem z okresního na krajský článek jako první stupeň organizační soustavy veterinární správy se nahrazuje pojem „okresní veterinární správa“ pojmem „krajská veterinární správa“, a to souhrnně v těch případech, v nichž to návrh novely veterinárního

zákonu neprovádí jednotlivě, protože nejsou důvody zároveň pro jinou změnu nebo doplnění příslušného ustanovení veterinárního zákona.

K bodu 176:

Zrušení části třetí veterinárního zákona souvisí s novým zákonem o myslivosti (tj. zákonem č. 449/2001 Sb.).

K bodu 177:

Doplňují se nové přílohy v souvislosti s potřebou, která vyplývá jednak z nově koncipovaného třídění nálezů, které odpovídá i třídění v právních předpisech Evropských společenství, jednak z nové, širší úpravy podmínek ke získávání odborné způsobilosti.

K části druhé – ke změně sazebníku správních poplatků:

Dílní úpravy sazebníku správních poplatků se navrhuje zejména proto, aby výše těchto správních poplatků odpovídala směrnici 96/43/EHS ze dne 29.6.1996, kterou se mění a sjednocuje směrnice 85/73/EHS, s cílem sjednotit financování veterinárních prohlídek a kontrol živých zvířat a některých živočišných produktů.

K části třetí – ke změně zákona o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů:

Navrhovaná změna jednak reaguje na skutečnost, že napříště nebude zvláštní kategorie podmíněně požitelných potravin živočišného původu, jednak v souladu s požadavkem Evropské unie a praxí v jejich členských státech vytváří podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru nad zdravotní nezávadností surovin a potravin živočišného původu přicházejících z členských států Evropské unie v nepřetržitém, uzavřeném okruhu od místa původu do místa určení.

Přijetí tohoto návrhu bude znamenat, že u potravin živočišného původu „dovezených“ z členských států Evropské unie (po dni vstupu České republiky do Evropské unie), bude v místě určení zajištěn orgány veterinární správy komplexní dozor, jak podle veterinárního zákona, tak podle zákona o potravinách a tabákových výrobcích, a to v celé šíři těchto zákonů,

i jejich prováděcích právních předpisů. Současně s tím bude vyloučena duplicita kontroly se Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, která by neprováděla kontrolu u těchto potravin živočišného původu, ale pouze u ostatních, tak, jak ji provádí dosud podle platného zákona o potravinách a tabákových výrobcích.

K části čtvrté – k přechodným ustanovením:

Navrhovaná přechodná ustanovení řeší zejména otázky spojené jednak s přechodem z okresního na krajský úroveň (krajské veterinární správy) jako první stupeň organizační soustavy veterinární správy, jednak s postupem v případech, kdy dříve vydané povolení k výkonu odborné veterinární činnosti neodpovídá podmínkám novely veterinárního zákona, anebo kdy chovatelé a podnikatelé jsou podle novely veterinárního zákona povinni požádat o schválení a registraci.

Odpovídá též na požadavek orgánů Evropské unie, aby nikoli až po vstupu České republiky do Evropské unie, ale již ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podléhala

provážená zvířata a provážené živočišné produkty pohraniční veterinární kontrole i při výstupu z České republiky.

K části páté– zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Vzhledem k předchozím několika novelám veterinárního zákona a vzhledem ke změnám, obsaženým v předloženém návrhu novely veterinárního zákona, se navrhuje zmocnit předsedu vlády, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění veterinárního zákona.

K části šesté – k účinnosti zákona:

Odklad účinnosti ustanovení uvedených v odstavci 1 až na den vstupu smlouvy o přistoupení České republiky do Evropské unie v platnost je nezbytný; Česká republika se bude moci řídit těmito ustanoveními teprve jako členská země Evropské unie, nikoliv dříve; naopak, ustanovení § 72a pozbude tímto dnem platnosti.

V Praze dne 25. září 2002

předseda vlády:

PhDr. Vladimír Špidla, v. r.

ministr práce a sociálních věcí:

Ing. Zdeněk Škromach, v. r.